

Sæte Gréine-II

PB
1201
G3
V.2

Baile Átha Cliath:
CONRADÓ NA SAEÓINÍSE

Digitized by Microsoft®

Digitized for Microsoft Corporation
by the Internet Archive in 2007.

From University of Toronto.

May be used for non-commercial, personal, research,
or educational purposes, or any fair use.

May not be indexed in a commercial service.

Saete Gréine-II

OIREACHTAS 1920

554901
11.12.52

bailte atá clíos:
CONRAD NA SAEÓILSE

PB
1201
Q3
v. 2

An tAireamh

An Fíann	7
Óstáis na hUaistíla 1782	31
Schrúdach ar Teagasc Ógairtear	45
Platon	65
Filítheas:					
Cúig Chuma na Mumhan	83
A Phéarsa na Féile	88
Toirítheas na Mháistrí	91

ΟΙΡΕΑΣΤΑΣ 1920

Σινιατο η αυτόδιαιρη το θυματό η αυτοφελαννα :

Com. 8. (1) "Τίπι αν Διη "

.ι. βάσης διασκέψεων, η γενετική
η απότομη ;

(2) "Όλη γεαρ "

.ι. βάσης διασκέψεων, η γενετική

Com. 9. (1) "Σεαν-Ούνη η ηγαλλ "

.ι. αν θράσειρ θεοτοκίτ, Ο.Ο.Κ.,
άξια ειλεύτερη ;

(2) "Μολίνης "

.ι. μιέρεάλ ο μηχανισμός, θηροπνευματικός ;

Com. 15. (1) "Σαολ η ηγαεύεαλ "

.ι. βάσης διασκέψεων, η γενετική
επιμόρτια ;

(2) "Ριλε ριαρ "

.ι. βάσης διασκέψεων, η γενετική

Ροινητ αιρτί ειλε θάρη θυματό θυματή το γειον
εη πατάριο λειρή αρ αν οιριγ ιαν.

Ριαστρα ειλεαστ.

Digitized by Microsoft®

An Fiann.

“Eol dám feancur Féine Finn
Re pé toisgeadásta in Tailginn
Ó pé Fergur neartmhoir
So pé Oírrín ilreacastaigh.”

— Duanaire Finn.

Inír an treanfaimriú, na ceadta bliadain ó foin,
rui maraí táinig phadraig go héirinn do mairi fan tír
reó an tseam gairceamail rín ari a dtugtar an Fiann.
Iír iomádá tseam gairceamail do bhrí i nÉirinn ó foin
anuas, ír iomádá laoic a chroí go calma agus a fuain
bár go neamhfaictíofaí ari ron raoiúrre a tírín d'úctear,
ír iomádá raoi poislumtha a chait a bheata ag rereadáil
léiginn go d'úctearstaí ari feadó an amha rín, ír iomádá
file agus bárho a cum agus a feinn a dhánta o'uaírlis
agus o'anuairisib na tíre; acht laoic níor calma, ní
raoité níor poislumtha, ní filíde níor clípte, ní
raibhadar le fagáil fan tír reo, ná i dtír ari bít
eile ó bár Oírrín mac Finn an duine deirfeannaí Óen
Féinn.

Oír ináir dtír féin uo mairi na daoine árdaíseanta
ro, ríeardo ír lusáír cónair dhuinn ríor a dtíréite agus a
n-imteacta abeit agaínn. Agus duine ari bít a léigear
na rcealta agus na laoité fiannardeacta atá cónair
faispriúns rín, ní hē amáin inír na láinnírciúinib atá i
dtairce annró agus annró, acht inír gáé ball den
tír a bhfuil feancarde le fagáil ann, ní bérír ré gan
eolás ari churo éigín de rtaír na héirfeann. Béir aodhbar
rmaointe aige, agus aodhbar bhróid agus áitair pheirín,
nuair a chumhísear ré nád raiib de mírneac inír an
Rómánaí rannac, an ríosacht ba mó comhacht da
bhfaictar suam fan raoisgal, aon chur ierteas a dhéanamh
ari an dtír reo le n-a cur fá n-a rmaict, agus nuair

a chuirpear ré gur b' é an fíann an t-aon iudh amáin
a b' i ag riogáil Éireann leir an tír a coraint ar
fóirneart eacúrann.

Ní furaí eolair cnuinn ophagáil ar go leor iudaí
a baineas leir an bheinn. Cia cuir ar bun iad? Cia
an t-am ar cuipeadh ar bun iad? Ní abraim na c' bhuil
fuarscailt an tá ceirt rín le phagáil inína reanleabhrainb
agus tá n-abraim, níor b'fionn óam é. Tá eolair, acht
ní heolair cnuinn é, mar ír minic leabhar nó rcéal ag
briéagnusadh leabhar nó rcéil eile. Agus ní i dtaoibh na
gceirt rín amáin atá an locht rín ar na reanleabhrainb.
Nuairí cuimhneagar tú i gceart aip, ní hiongnadh ar bith é.
Tá tionchar eile ann, agus níor círadh ar níor neabhadh iad
mar do círadh Éire bocht, agus níl acht firbheagán
le n'innriant ag curio asa ar a dtábla ionnta ón gceád
aoir go dtí an tréadair aoir. Ní mór reanfusadh dian
agus léirmear iomlán a dhéanamh ar na téacráinnibh
reo go leiri ionnur go bfreathar an bhréas agus an
fírinne a dhéigilte ó céile. Sin é an uair b'fear i ndán
an tá ceirt reo a péirteac.

Acht deirtear, nuairí na c'férdir linn a innriant cia
an t-am a cuipeadh ar bun iad, gur férdirí na c'fairobh
a leitáro ann ar cír ar bith. Deirtear a chilleadh, na c' bhuil iní na rcéaltaiibh a baineas leo acht reanrcéalta
ag trácht ar na d'éitibh bhéige a bhoibh t'á n-adraibh iní
an tír reo iomlán teacht phádraic innti, agus gur b' amharcló
a cuir na manais an chutu naudh oifte ro leir an rean-
chéirdeamh a cuir ar cuimhne na ndaoine. Ír férdirí go
bhuil curio den fírinne iní an tuairim rín. Ír d'oisí
go ndéanfaidh na manais a ndícheall leir an rean-
réapóideacáth a cuir ar scúl. Ír d'oisí go fairobh go leor
reanrcéalta den chineál rín tuar i nÉirinn phaoibh.
Acht an gcuimhneann an méad rín na c'mbáid cumhne
ar bith ar faocháir daoine raoisalta? An gcuimhneann
ré na c'mbáid cumhneacháide rcéalta ina dtaoibh? An
gcuimhneann ré na c'mbáid gairidíos t'réanmhaibh i
nÉirinn le linn Cormac mac Airt a bheit ina Árpa?

le rceal gsearr a dteanam den rceal boda, an gscrutuiseann re nári máir an fiann?

Máir mian linn an ceist rin a phróiseas ní móri dáninn cumhánuiseach aí an gcaoi a phabhlóidír na hEorpa i uchoraí an céad aois. Détó a chilleadh le phabhlóid agairí amach annro aí na déicíb bhréighe agus aí an mbaint atá aca leis na rcealtaibh fiannarthaícta.

I uchoraí an céad aois, b'í impripleacáit móri ag an Rómánaí. B'í an Iodáil, an Spáinn agus an Spáis aige. B'í eudo máit de iarthar na hAfraice fá cois aige. B'í tuairceápt na hAfraice fá n-a rmaect. Táto muintir na Ghaill go calma ina agairí, acht b'éigean dónibh gseilleach fá dteipeadh. Rinne re amur aí an mbheataim agus cuip re faoi n-a rmaect í. Annraín do rtaid re. Cad éinigé?

An amhlaidh nári b'fhiu leis Alba agus Éire a cuir fá n-a rmaect? Ní an amhlaidh do b'í airm aí bun iníana tioigheáibh rin, an fiann cuip i gceár, le mao a chomaint aí an náṁaro, airm a b'í dteanta aí an tóir, airm a phabhlóid taoirígs cliste aí, airm a b'í i ndán an fóid a phearam i n-agairí an Rómánaig cumanais féin? Ír dónig go phabhlóid airm den cineál rin ann; muna mbéaú go phabhlóid, níor bhfada go mbéaú na tioigheáibh rin go téin fá n-a rmaect, go mórróidí nuaír do bhoi na Picti (Albanais) agus na Scoti (Éireannaig) dá buairíopeadh. Ír iomdhá cat fulitteas a chugaid idir na Rómánaig aí taoibh agus na Cipriénis agus na hÉireannaig aí an dtaoibh eile, agus an duine a léig rtaír na haimriphé úd, tá a phior aige ná ag na Rómánaíseach do bhoi an buairí i gcomhniúde. Rinneadh balla móri idir Alba agus an Óireataim ó thuir go thuir, leis na Daoine phadáine a coinneáil amach, agus cuirfeadh airm móri a fáire. Ni phabhlóid aon máit ann. Léimeadh éar an gcláirde, agus do haistígeadh agus do cheasadh an éigíos aí. Ír dónig go ndearnaidh bearná ran mballa. Aí cuma aí bít, do rinneadh balla eile i gceann tamall agus cipriénis re go díreach comh úráideas leis an gcead éann.

An té a déarfaidh nac raibh airm ari an taois eile den cláide rin, nac raibh cleachtad mait ari coscaid ag an airm rin, nac raibh taoifigé círte, déanta ina bhuin, nac raibh bhrúsaidh mait ari agus ari an tctír a dtáinig ríe ari, ba duine gan chiall, gan cuigrínt é. Tá ré comh roiléir le bor do láimhe go raibh gád uile níodh darr alipmísh mé ann, agus munapí b' é an Fiann an t-ainm a b'í ari an airm rin cia an t-ainm a b'í ari?

Aict nílmeas taois le buille fa chuaithim den cineál rin. Tá agaínn, marb duibhraið ceana, go leorí rean-teabair ag trácht tápi an b'fíenn, agus cé nac fuadar eolair cnuinn a baint airta, ír fíeroír a feicrintí óna hannahlácaidh agus ó leabhrailb eile gur círe roghnóideadhí na leabhar rin ran b'fíenn. Ír riortha nár roghnóbaidh na leabhráin le linn na fíenne. Níor roghnóbaidh iad go ceann na gceantá bhuadaína ina dhíordh rin. Aict an méar a baineáir leir an b'fíenn ionnta, tarraingeadh ari leabhrailb níor ríne fóir é, ní roghnóbaidh leir na filiúidib ní leir na hollamhainib é, agus b'í ré aca rin, ní o leabhrailb aict ó meabhair a scinn. Ínig an am rin, bfeadar go móir an meabhair do bhois agus na daoiniú 'ná marb atá anois, agus an éirí aca a chuaidh le filiúdeach ní le rítaír ní le rúise, b'éigean dóibh d'á bhuadaína d'éag níor mó a chaitear aí ag foighlaim agus ag riophoighlum, ní go mbéas roghnólaí na rean de ghlainmeabhair aca.

Atá agaínn fóir rcaipte ari fuad na tíre áiteaca a hainmníseadh ón b'fíenn ní ó taoifreacaisib na fíenne. Do bfeidir liom a lán aca a cír ríor, aict níl rúise agam ainnro. Tá riad ann agus ír leobh liom rin. Munraibh an Fiann ann cia uardh ari ainmniúseadh na háiteaca rin?

Mairípi leir an uitriúdeachta fiannaitheacsta: ír riortha go bfuil go leobh inní nac eoir a círetoeatmaint. Aict deir an Dochtúir Céitínn ínig an b'fóirí feara "ní raibh ríoscaít rán b'í ír nac roghnótarde ríe linn na páigantaícta rceoil d'á ngsairtí fabulae (finnrcéalta)." Ír riortha rin, agus ír riortha, fíreigin, cé nac é aitriúpi na

Bálgánntaécta atá ann aonair, go scumtarí agus go
rephiochtar rceálta ar feáit na fírinne, agus náic bfuil
fan seudo i fóid aca aéit fínnfchéalta. Ar an aðbhar
rín, má leigimír cunnatair faoi fionn ná Oifín
ná Orcáir, ag tlaéit ar Óraoirdeacht ná ar ghníomhachair
mórta náic bfeadfaidh duine faoisalta a dhéanamh, ní
gába dhuinn gac iudhá dá leigimír a churdeamhaint, agus
ní gába dhuinn, aéit an oiread, a pháid náip mairi fionn
ná Oifín ná Orcáir. Do bfuilas duine a chur ar neimh-
nidh, dá ndéanadh bhéas ná áitibhail den tróigt rín é.

Tuigimír uime rín go luib i nÉirinn fadó dreach
a bhi i ndán an fóid a feáram i n-aigaird an Rómánais,
agus tuigimír ó na feanteabhair aigaird b' é an t-aithn
do bhi ar an dreach rín an Fiann, go bfuil go leor
rceálta agus laoite agus dánta le fagáil ina dtaoibh,
go bfuil curio de na rceálta fíor, agus an curio eile
dhioibh bhéadasach, ná buidh cóbair a pháid go bfuil na bhéadasa
agus an fírinne comh mearcála rín náic fúilas ionlán
na fírinne a baint amach.

Riaistílaíca na fíinne.

I fóillir ón meadó rín fómham náic daoine gan
mírneadh do bhi fan bfeinn. Agus feicfaír ó na
riáslaícaibh reo 'mo dhaird, go repórtoirí a mírneadh
go dtian ful ma nglacáil iad fan fuaig dhéagáilíntaibh
rín. Ói deic gcoinisíll le comhionadaí ag an iarratáir,
agus go dtí go gcomhionadaí ré iad ní gílaírde é.
Seo iad:

1. B'éigean dá acaír i fóid a mactair i fóid a chreidibh
i fóid a gaoiltaiibh rílánaidh a cabhairt uacá náic n-iarráidh
iad ríramh ina bár, dá mairbtheáil é.

2. B'éigean dó bheit ina file, agus dá leabhar
dhéag na filidheacáta a bheit d'éanta aige.

3. B'éigean dó feáram go dtí a glúna i gclair,
agus fciat agus marde geapá ina láimhí aige, agus

bíodh naonáir fear naoi n-ionadair uairí agus naoi pleágra i láimh gacá fír aca, agus éaitriúr na pleágra leir i n-éinfeacht, agus b'éisgean do é féin a cónaínt leir an rciat agus an marde.

4. Cuirteachtaidh an scoill é agus a folt físe, agus curteachtaí an fiann uile aip a tóir, gan acht an t-eon ériann amáin idir eipean agus iad i ndótharach; dá mbeirte aip shoinfide é agus ní glacfaradh gan b'fíonn é.

5. B'éisgean do a curio aip a coinneál rocair gan cratád ina láimh.

6. Ní glacfaradh é dá rcaoiltí uilaoi do folt gan scoill.

7. B'éisgean do miú aip marde érión gan a bhriseadh.

8. B'éisgean do léimneadh tairiú an scrábois a bheadh comh náro le n-a éadan, agus crómád fá'n scrábois a bheadh comh níreál le n-a ghlúin agus é rin a théanamh aip a chéinínpit.

9. B'éisgean do, agus é as miú, dealg a tarrainns aip a coir le n-a láimh gan rítar a théanamh ina miú.

10. B'éisgean do a mionna a tathairt go mbéasadh ré vilear do taoifeadh na Féinne.

Ní miongná aip bít na Fianna a bheit lúcthaí, láidír, mírneamhail, árpaigseanta foighlumta, clíste, agus na coinghileas iorú. Ói ríaoi do gacá miú a bain leir an t-áireis aip siolbhus fíaoi uaití, agus aip an aothair miú iorú aip a gcomrádaíibh do bídil a feagair. Ói ríaoi foighlumta, gacá fear aca ina file. Bíodh láimha lúcthaí a láidíre aca, nuairí éisinnéocairí iad féin aip na pleágraibh. Bíodh na cora comh lúcthaí leir na láimhí, ní ní bheadh ionnta na pleágrairí a fáilbhusadh. Ní bheadh rcoilleáca aip an bhear a crómád fá'n scrábois, agus ba éadorthom riubhalraí fear an marde érin. Is corrúil nádúr nglacfaradh mórlán de luict na hainmhiú reo iniar b'fíonn.

Acht tá a tuilleadh ann. Ói ceitíre nóranna dá scleáctaí iniar b'fíonn, agus b'éisgean do gacá duine

aca geallamaint a tadhait uairí go leanfað ré de na nógrannaiibh rín. - Seo iad.

1. San aon rppré a iarráint le mnáot, acht í a tosgað ari a deasghearaibh.
2. San bean do fáruigád.
3. San duine d'eiteacá fá biað ná fá mnáoin.
4. San teiceacá ó naonbair laoc.

Bhíodh nóra ionmholta eile aca. An té a leis na rceálta fiannartheacá, ír eol do a lán aca. Ní haon doceári iad a cùir i gcomórtar le nógrannaiibh tíre ari bict eile inran am céadna. Ír fiosr go riabhdh othroindógranna aca, acht ní riabhdh an Círdeamh aca, agus ír fiosr, fheirín, gurib' iongantacá an tríbialtaet a bhi inRNA deasgnógraiibh; bhi riad níor goirpe don círioptamhlaet ari go leorí dealac 'ná daoinne áitíte a bheilteann círioptaróde oíche féin.

GÉARRÚINTAS AS AN STAIR.

Bhí Árroipí i nÉirinn ran scéad aoiri dárbh ainm feapadac feacáin. Bhí beirt mac aige, agus an mac do b'oidse, bhi ré rudo beag riadán. Dfág ré tead a atar, agus é uairí ré go dtí an fiann agus do glacadh iptimeacá innici é. Ní riabhdh cail mait amuig ari an bFéinn an uair rín. Níor bain riad leir an Árroipí. Robáil-airde nó ceiteapnais coille do bhi ionnta. I gceann tamall fuaipi feapadac bár. Fuaipi an mac ba fine bár tamall ina thiarí rín agus tosgað fiacáir, an mac riadán, ina Árroipí. Nuaipi rioghadh é níor deaipmardh ré an fiann. Cumhing ré ari a ndeaipmadaí ari agus é ina ceiteapnac coille. Tóis ré iad mar fuaig teallaig aige féin le rtaid a cùir le sac eagscoir ran tír sur leir an tír a círpaínt ari fóirmeapt eacátrann. Cúir ré Mórna mar taoireacá oíche. Ba ar Connacht do Mórna. Nuaipi fuaipi Mórna bár do mairi an taoireacá ag a treib. Bhí ceatrapar taoireacá

thioth i n-uidhreacht a céile ann. Annarín fuaipí Fiann Ullad an láth i n-uacltar, agus b' e cùpla príomhaoiréas ar Cúige Ullad oifte. Ina thiarth rín b' an taoireacht ag beirt nó truiur Muineacháin i n-uidhreacht a céile.

Fa deirfeadh do ghlac Tadhéanmór O' Baoighean an tuisfeinniúdeacht. Ba ari Cúige Laigean do-ghan: is maic a chuill ré a ainm, mar b' e ré mór, agus tadhéan ari gáe bealacl. Aict níor é atáinig reifearán ná a tadhéan le Clann Mórna, agus ón am rín amach ba minic earrionaíta roipí Clann Mórna agus Clann Ó Baoighean. Táinig Cumall i n-uidhreacht Tadhéanmóir, agus b' an Fiann uile fa n-a cùram ari feadóig reacat mbliadana d'éag. Conn Céadchatac a b' ina Árrois ag an am rín, agus o' éigin imreapán éigin roip é féin agus Cumall. Táobhuis Clann Mórna le Conn agus tuigeadh cat fulteac ag Cnuca i gContae Átha Cliath. Do mabdaodh Cumall rán gcat. Do gáibh Soll mac Mórna an aifriann-ardéacht ann rín go ceann deic mbliadana nuair do b' eisean do i a tabhairt ruair do Fionn mac Cumall. Do lean an earrionaíta roipí an dá clainn rín, agus i n-deirfeadh na ríphibe, do b' e an earrionaíta agus an t-imreapán rín ba chionn triocair le Cat Ghábhla inar mabdaodh curio maic den Féinn agus inar rípeardh an curio eile thioth go deob.

Bioth an Fiann mar airm ag an Árrois leir an tír a copaint ari náimhíb agus ari allmhúrachaidh, le coirce a cùp le gáe éagsúibh, agus le cùp agus cotrom a feapam do gáe éinne, agus bioth tuairiúil maic aca. O Samhain go Bealtaine do bioth ari ceathramhain ari feapairí Eipeann. Bioth rícapte ari furo na tíre, agus é do ualacl ari mhuintertír an tíre ina mbioth riad biacl agus deoc agus gáe furo eile dá tseartuigeadh uata a fholáthair thóibh. O Bealtaine go Samhain, ní bioth mar rín. Do bioth taobh le toradh a feilge mar páig. Bioth an feoil mar biacl aca, agus thiolairí na clogaíne. Is iombá ríéal gheannmhar atá ann i dtírba ná ríteas gceadaona.

Maoír le biað, níor ðeascair iad a fáram, mar ní ictidír acht an t-aon phionn amán i guth an lae, agur iñ ran tráchtóna o'ictidír i. Nuair a bídír ag reilg cùiridír an biað, feóil na mbeirtídeac, le na rearbh-foighantaibh go dtí tulach áirithe, a mbioibh coill agur uisce agur poistac i n-aice iéi. Biodh ari na giotlaitbh an phionn o'ullmhusgád. Maro reo do ðéanaróir é.

Cuirteí riorth teine mórb. Cuirteí go leor cloé irtteac ran teinid. Déantaoi curio den feóil a bhrúit ari ðearfaibh of comhaír na teineab. Déantaoi dá poll móra ran talam agur liontaoi le huisce iad. Cuirteí an curio eile den feóil irtteac i bpoll aca ro. Annrin do chaití irtteac na clocha dearfha ari an teinid iníran bpoll céadna, agur leantaoi den obair reo go mbioibh an feóil bhrúitte. Ni beag linn mar ceirt ari na neitibh rin na puill dubhloifchte atá le feicrint i n-áiteacáibh go fóill.

Tigeadh na laochair annrin agur ñainiúir a gcurio éadaig díob. Do níshoir iad péin ó ñonn go baistír ran dara poll.

Do cíosmuigtoir agur cùimlidír iad péin i gceoil na cás mairéadh phioc de chuirre na reilge oileá. Do furiúidír annrin agur chaitidír an béal. Nuair bídír péid do cósadh riad fianbóca doibh péin agur cíosmuigtoir a leabharáca. B'iongantaibh iad na leabharáca céadna, ghráit de ñaillaglae crann ari an dtalam, caonaibh of a cionn rin, agur úrluasdaír i n-uacáir. I ndomhnaí, má fuairi riad fáncodlað annrin, b'i ré raochruiigthe aca.

Nuair do bídír gáidh riut go ruathneagarach, ní bídír acht trí catá ran b'héinn, agur trí mile fearr ran gcat. Acht, nuair bídír cogadh ari riubhal, ní riut ari b'it eile ag cur ari don Árrois ní do muinntir na hÉireann, do bídír react gcat a ag an phisféinniú, agur ní bídír aon teóra leir an uimhír do bídír ran gcat.

NA TAOISEACHA BA MÓ CÁIL.

If iomáda taoireadach agus rí oifigheadach do bhoið fa'n riú-féinnidh ón gseacaitheolaíodh do bhoið of cionn cata go dtí an taoireadach naonárait. Agus rí nuair a cítarí inrinn ríceal-taibh é d'á luab le duine go mba feap comhlaínn céad nód naonárait é, ní hé if iontuigte ar fín gur le n-a láimh féin a marbhóideadh rí céad nód naonárait, ach if é if iontuigte ar go raibh céad nód naonárait faoi.

Do b'e Fionn mac Cumhaill an taoireadach ba mó clú d'á raibh phamh of cionn na Féinne. Ní raibh rí acht ina bhuachaill óg nuair a marbhuitheas a atáir, agus b'éigean d'á mártair na coille a thabhairt uirthi féin d'eaigla go marbhóideaoi an gharúid beag. If iomáda fín gába a nuaileáin rí é tairis agus rí é ar a chomhleath ameargach na scoilleolaíodh. Na beirtíorthaigh fiadhláine taibh timcheall air, earráidh b'íd agus thíos air go minic, agus a náimhde i gcomhnúidh air a lorg. Acht bean glic a b'í ina mártair. Cuiprí rí d'ualaíoch air riúinéir árúr a théanamh d'í féin agus rí d'á mac i láir chéann móir. Rinne reifearan an obair go cliste d'í. Rinne rí é comh maith fín if nach n-aistíneocadh an tráil ba gheipear ríodh air b'íd air ceapair leir an gceann fín taibh aon chéann eile d'á raibh fan scoill. Annraí nuair a b'í gád uile ríodh níordh aige, d'í aiprí an bean an tuaisc air, gur teartuig uaití buille beag eile do bhualaíodh. Ba mó é a muinigín fín aiste 'ná a muinigín fín ar an riúinéir, mar feicfear. Tug rí an tuaisc d'í, agus nuair a tug, do buail rí an buille beag air-rean, agus bain rí an ceann de. "Ba hin é an tuaisc ar láimh an traoip, agus if maírs a taoibhisear leir na mná."

Fá thaoireadach fuaír an mártair bár. Deirtear gur b'amhlaidh do b'í na náimhde air a lorg. B'í an beirt buéid ag théanamh rómha air a nuaileáin. I gceann tamall b'í rí é ag teacht go róchruair air an mnáidh bhoict agus cuiprí Fionn air a thriúim í. Ar go bhráct leir, taibh

enocairib agus gleannaitair agus tríod na coillteib, agus
má fuaip an treanmártair drosúlaito ó na dealgait
agus ó na gceacait agus ó rudaib neimheaca eile níor
thochtais Fionn é. Bí tuid eile ag cur ar do. Aict i
ndeargaird na gceibe nuair a bí ré imtigthe glan ar
amharc a náinad, d'éisigis ré tuirreac agus do ríad ré.
Agus nuair a fíil ré an mártair a cur ari an dtalam
airí ní lataib aict a thá loingsain le fágáil aige, agus do
cait ré ipteas i loc iad. Tá loc den ainm rín ann
agus bfeidir gur marí riúd fuaip ré an t-ainm.

Rinne mé dearmad beag. Ni Fionn a bí ari i dtorac,
aict Óeimne. Óioth buachailli eile ina churdeacá agus
cuip ríad Fionn ari te bhis é beirt fionn.

Cait ré tamall maic ina Óirí rín ina gíolla ag file
a bí ina comhuithe ari bhusac na hÓinne. Bí bhrávan
ran abainn rín, bhrádan an feara, agus bí Finnéigear
— b'í rín ainm an file, — ag iarradh é do gábhail.
An céad feap d'iorgaibh gream den bhrádan reo, béal
an fíor aige, agus bí ré i dtairingtíreacáit gur feap a
mbéad Fionn marí ainm ari a d'iorgaibh é, agus a mbéad
an fíor aige. Sil an file reo gur do féin do bí an
fíor i dtairingtíreacáit.

Sa deiread叱 air tall do gábhail an bhrádan, agus
do hoifigiúisead vo Óeimne é a bhusc, aict gan gream
de a ite. Rinne Óeimne marí duibhleath leir, aict nuair
bí ré ag tógsáil an bhrádan do Óirí ré a mheap agus,
ari ndónig, cuip ré ina béal i. Ófiafhusig Finnéigear
de ari ic ré aon gream de agus minis Fionn an gceal
uile go leiri do. Cuig Finnéigear ari an módmeac
gur b'í an Fionn ceart a bí aige annrin, agus cuig ré
an bhrádan uile do. Ina Óirí rín cuaird ré go Teamhair
agus cuig an t-áirdiúrí an níosfreinnitheacáit do, agus bí
ré ari feol na bhráca go ceann abhrad.

Do réir na geanleabhar, níor cait Fionn a beate
uile i nÉirinn. Cuaird ré go tioigéair eile. Rinne ré
phriorúnac de Ríg na Sacra, chroí ré i n-aigaird Rioch
na Hréighe, cuaird ré comh fada leir na hInndiacait

fan Domhan Toir agus éinír ré an Dána fá cior. Ír fútar a aitinniúsgað nac bhfuil fan mero reo acht cumadóireachta.

Ír deacair tuairim ériuinn a baint amach i dtaoibh meanman Finn. San amharf do b'í deagáistreite ann. B'í ré fial flaitreamail. B'í teac bheag oifnárodeac aige agus b'ioth fáilte roimh an deobharde ann. B'í ré mírneamail eorúda, deagbhearaí. Ba mait an realgairp é. B'í fior agus poislúim aige. B'í ghiocar agus cionnaíct ann. Acht ina d'eo rín ír uile b'í tréite eile ann. B'í ré díosgaltas. B'í ré ganganrodeac. B'í ré gan tromaí. Ni théanach ré an coitgom i gcomhnúidé. Dá théad a feile ír a flaitreamlaíct, a eorúdaíct agus a deagbheara, ni féidir linn gan cumhánuisgað ari bár Óriamhuda, agus caiteann aodháil gur cladaíre criochnuigthe an duine a théanfað an cleas a minne Fionn an oide roimh Cat Crianntíona.

Seirfeap mac a b'í aige. B'í Oírin agus feargur fírbhéil ari b'eirt den reirfeap. Ba file Oírin agus deirfeap nò deirfeap gurbh' é a cum uimhóir na laoite fiannaródeacta. Ni féidir rín b'eat amhlaoth, amháct. Dá ndéantaí an uair rín iad, ni chuirfeadh anois iad. Seo cúpla líne ar dán atá cuita i leit Finn:

Cettemain cain nee ro raij and cucht
Canait lum laru lain dia mbeith laigais ann.

Tá dánta agaínn a cumadó rúar le mile bliadain ó roin, agus ír deacra go mór cura aca a chuirfeadh 'ná an dán rín tuar. Ír é an feap leiginn a chuirfeas leat-focal an t-aon feap amháin atá i ndéan ciall a baint airta, agus ni annam a fáruisgeas riad an feap leiginn féin. Acht na laoite fiannaródeacta, chuirfeadh Saedilseoirí ari bit iad acht amháin fionróipheocal. Ír follur ar an mero rín nac é Oírin a gceipio na laoite. San amharf, b'í ré ina file, acht nac raibh gac fiannaróde eile ina file comh mait?

B'í ré ina feap mór, láidir, treachan. Ba mait an

peacardach é. Óirítear rē ari an bhráid ailleadh, agus i f
uime rín a phuaip rē a dinn, óiri i f ionann "or" agus
"laos fiadó."

Tá laoi óirítear ann i dtaoibh a churair go Tip na nGael.
Ói an Fiann, lá, ag reilg ari bhrúas loca lein, phuaip
caradh óighean oíche. Ói rí ag marcairdeacht ari eac
bán. Ni am Cinnodír a ói mar dinn uirtí, agus ba mait
dheil an t-dinn rín rí.

"Ba óirítear a ghráid 'ná an rór
Ba gile a gnóth 'ná eala ari tuinn."

Do fiabhríseadh rí fáid a churair. Óiríteadar rí go
dtug rí reaspic i f ghráid a crioide oírin agus gur fá
n-a óein do tainic rí.

Leir an réal a giorrúshach d'imiris Oírin leí go
Tip na nGael. Céit rē cúpla céad bliathain ann rín,
aict i-nóirítear na dala, tainic catúsga ari. Ba mait
leir an Fiann a feicirint ariú agus oírápp rē ari illam
é leigeanneadh aibl. Tug rí an cead rín do. Gleasaíodh
an t-eac bán do, agus duibhneadh leir gan a corp a cuir ari
talam na hÉireann. Dá nódanaidh rē rín éaitfead
rē fanaid inniú agus ní ciocfaidh leir teac ari ari go
Tip na nGael go bráid.

Tainic Oírin aibl go hÉireann, aict, da mheas a
chuaighiusgach, ní raibh trácht ná tuairiseach na Féinne le
fágáil aige. Caraíodh leir gárra feair i n-áit éigin agus
iad ag iarráidh leac móri a tóigáil. Ói rí nótromh doibh,
agus phuaip a Connacht Oírin an t-ream gan mait, do
glac truaig doibh é, agus éromh rē anuas ón tiallair
leir an leic a tóigáil. Ba beag uair an leac móri rín
a chaitream "reacht bpréirre ón áit," aict monuaí! do
bhrí an giorrta, do chuit Oírin ó mhuin an eic báin, agus
do fágáidh ari an talam é ina feandóir "go las cláit."
Ir mar rín do réir na n-ugraí, do caraíodh le pháirc
é, agus oínnis rē don Naoimh na gceálta agus na dánta,

agus éuri Ógáin, an gceoibhurde do b'í ag phádrais riortha i leabharlaibh aon.

Ní gába tháinnt a chéad eamhaint gur mairi Oírin éad éeoibh bliathair i dtír na nGael ná i dtír aip b'í eile, éum b'riú ag an gceil seo a bhaint amach. Tá ré cinn teangeolaíochta i nÉirinn róimh tseacht phádrais innici, cé nach raibh mórlán dhoibh ann. Ír dhoibh go raibh manais agus ragairt ann nuair a b'í gceoibhurde ann. Ír dhoibh gur b'athair aon do capadh Oírin nó Caolite nó duine eile de iarráip na Féinne le ragairt nó manach dhoibh ro, agus gur gur gceoibhurde na gcealta marí fín.

Mairí le fearsur fírbhéil ná Finnbealaí, níl an oiread céadna le lads ina taoibh agus do b'í i taoibh Oírin agus Finn. Acht ba file maité é. Deirtear go raibh ré níor fearsur 'ná Fiann agus ná Oírin féin. Nuair a b'í Fiann aip t'í Soll mac Mórna a pháraíodh go fealltaí agus Soll ina chonlaoch, duibhirt fearsur náir ceart agus náir feileamhnaíodh do fín a dhéanamh, agus éuri ré i gcuimhne do gur "duaine blaoth ná raoisai."

B'í mac ag Oírin daibh ainnm Orcair. Do b'ín é an laoch gan áitbheil ná bhréas. Ní raibh aon maití i b'Fiann féin i gcomórtar leir. Cuairt Orcair go halbain, go Sacraim, don Fhraingse agus do go leor tioichta eile, agus éuri ré gmaect oifche uile do leir. Ír cormaíl nach fiú an méid fín. Gan amhras ba chroíla an laoch é, agus ír ionadh gníomh gairid do finne ré i nÉirinn. Ír minic do ráruigstí laoic treachanphára eile acht níor ráruigseadh aip Orcair ariamh. Pháruigseadh é fá dhéiréadach i gCath Shábha agus ír anúirfin finne Oírin an laoch bhrónach fín "móri aonach mo éamá féin," mar a n-innreann ré tháinnt náir éuri ré féin rium ran raoisai ón lá fín amach.

B'a de Cláinn Óaoifene do na taoifeadaibh seo móramh. Acht b'í clann éliúntaí eile ann, Cláinn Mórna, agus ba den cláinn fín do bheirt taoifead eile .i. Soll glan-

Údaimhannaí mac Mórla agus Conán maol mallactach mac Mórla.

Níl rámhusad Sãoil le fágáil. Teafhbáineann an leabharánamh rín nári cladaíre é ran gcat. Déanann ré níos eile fheirín. Cuirpeann ré i n-iúl dhuinn go raibh ré glan inar gac bealacl. Ní raibh aon feall ann. An oirdche úd a taimic fiann chunig le n-a tharbhád agus é na codaibh, nuairí Únáis ré oifigiúil fiann comhlae air. Acht nuairí oiféad ré taist, connaic ré go raibh ré i ránna ag ríuaig Sãoil. B'éigean do comhlae Sãoil a iarrfaidh agus ceapto do minne an laoch áit-méanmhaí rín acht é a tiothlácaibh go dtí ceaptláir ríuaig féninne Laigean, i n-áit a tharbhá, níos a tuill ré go mait.

Ní h-é Sãoil an t-daimh do b'í aip i uisceag acht doibh. Sãoineadh ran tráil i gcat Cnuca é, agus b'í ré aip leat-fáil ar rín amach. Ar an aodhári rín, cuirfeadh Sãoil (ionann goll agus caoé) mar leabharánamh aip.

Ír duibhseach doobhrónaí an níos é cumhinniúsgád aip rceál a báir. B'í fiann agus Clann Óaoifíne i gcomhnuairde aip a lorg, agus pá òrpealb, do fágad é gan ríuaig, gan buairón aip taoibh cairpíse cnuairde. Ní raibh gream le n'ite aige, agus maroip le deoc ní raibh aige acht uisce gurírt. B'í a bhean i gcurideacht leir, agus mol ré b'í imteocád. Duibhseach ri náic rceapfaidh ri leir go deo. B'í a naimhde ag teannád i gceasach aip, acht ní raibh maic óróibh ann, cé go raibh ré gan biaibh gan deoc aip feadh tríocád lá. Comh fada agus marí a neart, tuig ré an mallaet agus an buille uairibh i n-éinfeacht acht monuair, "téigeanan caiteamh ann gac níodh," agus rámhusaibh aip pá òrpealb. Bhearrpp liom é 'ná Orcapar fénin. Oifulainz ré pianta, cnuadán agus uití cláiríoe, acht níor ghéill ré ariamh d'aon níos.

Maroip le Conán ní raibh ann acht amadán agus cladaíre do réirí rcealta áirithe. Acht ní marí rín do bhoibh na rcealta i gcomhnuairde, agus tá cnuic eile le fágáil aip éanairíse Conáin ran gcuimh i n-ríne aca. B'í

ré maol gan bhréas, do réir maoile cinn agus maoile aighe, aict ní raibh ré gan mhrneac, agus leir an fírinne a ráid, i fíollur ó na nuarcéaltais féin go raibh tréite ann nári pérotis le bollrcaitheacat ná le leibhreacat.

CAT CHUCA.

Conn Céadchatac a bhí ina Árrois nuaire tuiscead cat Chuca. Buidh mait le Cumall, Muirín Muncaomh, insean Tairis mac Nuadat, a phróad agus o'íarbh ré ari a hatair i aict do heitiseadh é. Ófhuadairis ré leir annraín i i n-aithneadhin a gaoilte. Ó'orionis an an tárrois a tabhairt rúar, agus nuaire náic nreanfar Cumall an rudo rín aici do chruinnis ré a rluasghe ina agaird. Tuiscead an cat annraín, agus marbhuisgeadh Cumall. Tráctann an éird eile den rceal ari imteacsta Óeimhne óig.

CAT SABRA.

Ír i n-aithriúr Cairebhe mac Cormaic mac Airt do tuiscead cat Sabra. Bhí insean áluinn ag Cairebhe dárth ainnm Sciamhfoluir, agus bhí ri le phróad le Ríg na Délire. Aict nior éaitnís rín leir an bFéinn; bfeadarri leod go mór i a bheit ina mnáoi ag duine aca féin, agus bhí de dhánaacht ionnta go dtusg ríao a rogha doon rígs, Sciamhfoluir a tabhairt bónibh féin, nó ríche uinge o'oir buirde a tabhairt ina héirisic. Do ghlac fears mór Cairebhe, agus chruinnis ré rluasg mór leir an fíann a milleadh go deob. Cáradh an dál rluasg ari a céile ag Sabair i n-aice le Baile Átha Cliath. Ír annraín do bhí an leasóraid agus an leónraid. Do marbhuisgeadh Cairebhe agus Órcas, an bheirt ceannróis, agus a lán eile maille leod, agus an beagán den Féinn do mairi i ndiaidh an éada rín, ní raibh cumaist ari bit aca rian tír ón lá rín amach.

AÍSALLAMH NA SEANÓRAC.

Úd i rcéal é acht cnuasach rcéalta agus rónára, a d'innír Oírin nō Caoilte do phádraic naomhá agus rá comrádaíoch.

CÁT FIONNTRÁGHA.

Finnrcéal é seo. Bí sé ann uaire an láibh' ainnm Dáire Óonn agus bí an domhan uile pá rímac léighe acht Eipe amáin. Rinne Fionn mac Cumhaill ríodh éigsear ar bealaic ar Volcán, Rí na Fhainnge, agus táimic Dáire Óonn go hÉirinn le ráramh a baint amach ar Fionn. Máir an troid go ceann lae agus bliathna agus do b'iongantac an troid i. Tácaí airm faobhair níor iongantair agus níor nimhniú 'ná a céile, bí ré ag na hallmhraisib, agus cé gur curidigh an ríuaig ríde leir an Bhréinn, agus go dtuig Tuatha Dé Danann a gcongnamh comáctaibh dóibh, do fágadh ina gcorair chroí iad.

TÓRAÍDEACHT DIARMUDA AGUS GRÁINNE.

Tá an rcéal ro apí na rcéaltaibh is farde agus is bheagáitá rá bhuail le fágáil i dtaoibh na hÉirinne. Táplá go bhfuair bean Finn bár. Buroi mait leir rógradh aipír agus buroí mait leir Gráinne ingean Cormaic a bheit ina mhaoi aige. Níor mait le Gráinne eirean, amháin, agus éi ri ghearr aipí Diarmuid i dtuadair leir. Rinne Diarmuid rím. An curid eile den rcéal tráchtann ré aipí an reacghán a minneadh aipí fud na tíre agus Fionn i gcomhuriúde aipí a lóis.

Níor móri le rád i Gráinne. Is iomána oibhéal a ndeaicíodh Diarmuid tríd aipí a ron. Cibé ríodh rúarach a gcuimheadh ri ruimh ann níor móri a fágáil ói. Seall rí i dtoradh go bróifíodh rí Fionn. Ni faca rí róimh

rín é. Acht nuaír a connait rí é níos taitnís ré léri agusur ba beag léri a focal a bpríseadó. Annrin éuir rí Diajmuirí fá gsearaidh go brórrfaidh ré i. Níos tais rí spáid a cporúde ódó i fóid; ní raibh uaití acht fionn a feacaint. Agusur nitheileadh na gclíbe nuaír marbhuitgeadó Diajmuirí go cealgach níos bhrír rí a cporúde ag sol i fóid ag caoráid, acht do bhrír rí an cealgairí.

TEACHT AGUS IMTEACHT AN GIOLLA ÓEACAIR: EACTRÁ LOMNOCTÁIN AN TSLEIBHE RÍFFE.

Scéalta grieannmara iad ro. Mealladh curio den fheinniú ar Óruim reaneis nō i luings lomnoctáin agusur a mbraitheadh go tigí coisghearráis agusur a gcuiri fadaí Óraoirdeasct annrin.

I fóine grianamhda é an té nád ndeanfaidh gáire pár Conán agusur a cairpín, nō fá na "cúis fír ndeas" ar mhuin eicé an Giolla Óeacair.

BODAÍC AN CÓTA LACHTA.

Scéal geappí é seo, acht má tá ré geappí féin, tá ré dear agusur is riú é a léigearán. Caol an lairainn, mac Rioch na Teapáille a taimic go hÉirinn le n-a cupr fá ciúr. Caitfeadó fionn géilleadh ódó, nō bheadh ari grianas ann. Acht d'á bphágtaoi aon laoc amháin a bainfeadó an buaird òde le luair peasta, bheadh ré gártach agusur òfillífeadó ré ari air d'á tigí féin gan aon trionóid eile do cupr oifé.

Mai Connachtar, b'í piú maitiú inf na fiannaib. Acht b'í curio aca níos fearrpi 'ná céile. Tá a phíor agaínn go raibh Oifín ina peataidh maitiú, acht do b'í Caoilte mac Rónáin an peataidh do bpháirí d'á raibh inf an bfeinn. Ní raibh Caoilte gan mbaile an lá rín agusur d'íarri fionn cairpoe ari Caoilte an lairainn go dtacaíodh ré. Tugadh rín d'á agusur d'ímtis fionn ag iarráid Caoilte.

Ní deacaird ré abfaoi gur ceart aip an fatac ba
grianne dá bhraca ré ariam. Ófiafruis an fatac
d'fionn fát a turair. Leis an rceal a shiopruisadh tairis
an fatac é féin i n-áit Chaoilte agur glacadh é; agur
nuair tainic lá an peata fuairi ré buaird go péid ar
Chaoil an Iarainn.

FILIOEACHT NA RÉINNE.

Tá go leor laoite agur dánta le fagáil i dtaois
na Féinne, curu aca i n-Íseolais na haimprise reo,
agur curu aca i n-Íseolais na n-áois meathónaċ.
Orta rín atá realga, eac̄tarai cata, caointe agur
a lán eile, agur iŋ deacair a rápuisadh a fagáil
i litriðeact ari bít ari binnear nō ari fuinneam.
Feileann an focal don fmaoneadh i gcomhuriðe. Tá
caint ébuiinn ionnta. Aip a leigseadh Úininn feicimíod
naċ mbioi a fúile nō a cluasa dánta ag an bfile
ari fuamannaib ceólmara nō ari fuaðarcaib aoiþne áilne
na tíre. Feáċ an jann veaf reo :—

“Do għluużeemajr ċum tulċa ór ciønn gleanna
Maj ari b'aoibinn duilleabap na għejji ag farr
Bi ēanlait ann ag ceileabap linn
‘S an ċuac go ceoibbinn i n-ġas ari.”

nō na ceatxamha reo eile ag tħáċet ari mēinn finn :—

“Scaltarhaċ ħoln Leitkeac Laoi
Tonn Ruġġiarde ag buan ja’ tħáxi
Dorjxan an daxiñ o Maix Maix
Büxżepp an Laoi o Gleann dā Maix.

“Fogħi reiżse Sléibe għajnej
Fuam na n-or um Shlaib għuwa
Mongħi paoileawn iżżejjix tall
Sláip na mbaðu ór ceann na rluuq.”

Ba bheag uairí an fiann a mholadh :—

“Mí éanaimírne, an fiann, go ;
Bheag leod níosí rámhlaóid plam,
Aict le fíre ír neart ápi láim
Tigimír plán ar gac bliard.”

Nád bheag an raoisíl do bhoíodh aca fadó :—

“Oo fáiltíseadh riomáinn ag bantúrácht Bheag
Suirbháir báirfeadh ír gléarbháir biaodh.
Cuirteadh oiféa fion ír beoíri
Mar bhoíodh cónair do phig ír do chriath.”

Aict ní ariú phadair deara den cineál rin do bhoíodh curimhe an file i gcomhúinidé. Do b'iomáda doiléir agus
amhsaí a nuaicair ré trír, agus ariú n'ndisg tá lomáclár
na, fírinne aige nuairi aitheir ré

“. epiorúe cloiche
Nád glacann doilaóid trém epiic.”

Ba bhoíodh truaighe é gan bheag. Canann ré :—

“O'n ió rin cata Sábhra
Mí chearnamairí teannlaibhreád
Mí phabamairí oróde nó ió
Nád leigimír oifna lánnódar.”

Aict cé gurí ñaoiín ré na Fianna marí rin, b'í phub eile
ag curí ariú do comh maist. Bí goille maist aige. Ní
cleacthaíd ré “iota, tarct, ír tríorcaid fada” nuair
do thairi an fiann. Níosí maist leir biaodh na manac.
Cuirí ré i gcomhúne do guríb é fionn

“. do coirfeadh a tarct
Ní hionann ír pphair na cléipe.”

Agus cé gurí b'ócht an biaodh agus an deoc, níosí b'í

rín an chuir bá meara de. Níor mait leir bheit, mar deir fé :—

“San fionn san gnaoi ag cónailleamh cloch
Gibé uairi do-geibinn an ghearr
Iar fada ariú go bhágainn an deoc.”

Tátar a pháid anoir nád bhusil aict cumadóireasct
inr an méid a baineas leir an aigseas idir phádraig
agus Oifín, agus dair liom, iar ceart é. Níl aon taighdeasct
do inrna dántaib iar fine, an chuir iar luighe de.

Mari duibhlaeth ceana, tá daoine ann nád círeann
go mba daoine raoisalta an fiann, ari cior ari bít.
Déite bhéighe do b' ionnta, dair leir an tmeam ro, agus
d'éirig na rcéalta ro na céadta bliadain roimh teacáit
phádraig i nÉirinn. Ni i nÉirinn amháin d'éirig rcéalta
den cineál ro. Níl le déanamh agat aict cumhonnusgád
ari feanrcéaltaib na Rómha iar na hÉighe, ari rcemor na
Tír, agus ari rcéaltaib Ódin agus a compánaí i
nGuthaircealt na hÉighe. Feicfidh tú go bhusil an
déanamh céadra ari na rcéaltaib seo uile — daoine
a bhusil comáct neamhaoisalta aca — dirlitheasct óá
imírt go riop — pírlíeoise agus geogra comh tiuisk
fhlúirreasct agus do bheadh rmeára duibh ari na dirlíeodais
lá bheag ghléine ran b' foisíar — an neamhcoitceannasct
ag baint le gac duine aca agus le gac gníomh da
ntheapnadar.

Iar fios an méid seo. Iar fios go bhusil coimhalaest
idir litriúdeasct na Féinne agus litriúdeasct na Rómha
agus na hÉighe. Iar fios go bhusil trácht ari d'éictib
ran lúiar agus ran denéir go díreach mar atá inr an
litriúdeasct fiannardeascta, aict an gcurúisgeann rín
dúinn nári máiri acail ná denear ná Hectoír ná Íriam? Ba
gnáir le hollamhnaib agus le raoisib san taobh do
tabhairt do cùlairdib cata na Tír. Ní raibh aon Tír
ann riomh, dair leo; ná m'a b'í, ní raibh ri raoisib
ná comáctac. Aict oibhí gaoctar an Gearmánaig

foglumha rín, an Dochtúir Schliemann, a thálaírt de réab é aca.

Aip an scuma céadra, an laoi Úrbaigheas Seapmánaí rín, an Nibelungenlied, a bfuil go leorí iudai inni comhiongantaca le rudo aip bict uá bfuil i litriúdeacá na Féinne, ní cíuicíseann ri úininn nár máir Theodoric (Theodosius) nó Hildesheim, marí innreann rtaír na hEorpa úininn go raiib Theodoric ina níos aip an lóráil.

Léigimhír i reanréab é go nveacair Coirmac mac Airt, Álvaro Eireann, go Tír na nÓg, aict má léigimhír féin ní gába úininn a chéirdeamhaint nár máir Coirmac.

Is iomáda cupa ríor atá le fágáil i dtáobh na rídeodh iurra reanleabhráib. Is Cosad Saeðeal le Saill marí fompla, léigimhír go raiib taitise ag Muircead agus ag Úrban aip an ríde. Aict ní cíuicíseadh é rín nár máir Úrban nó Muircead.

Seo é a bfuil mé éinige. Már ríor guri máir Úrban agus Muircead tar éann go scuireáir cairdeas na rídeodh ina leit, mór ríor guri máir Coirmac tar éann a n-abhrúistear aip a imteact go Tír na nÓg, má máir Theodosius tar éann go n-abhrúistear go raiib aip iongantaca aige, agus go dtíriondeadh ré le habacail agus le fachácaib, cionnur i fírfeidh a ráib nár máir fionn nó an Fiann, cé go scuireáir iongantair mórta ina leit?

“A cónairíle féin do gád aon.” Béid a dtuairim féin ag luct na naomíramhlusigseacsta agus na nvéite bhéige. Tá iudai aip neimh agus aip talamh nád dtarbhuisctear dóib. Agus béid aip gcomairle féin agaínn-ne. Cítar úininn guri cionna agus guri ciallmháipe an duine a chéirdeas do feancas na nuaime agus do rtaír na tíre.

“An réab seo do innriam daoirib
iomáda duine do évalair.”

TÍR AN AIR.

ÓÐLÁÍÐ nA BLAÐNA 1782

ÓGLAIS NA BLAÐNA 1782.

I—STÁID NA TÍRE ROMPA.

Níl pé eile i gtais na hÉireann, ó céadúir an Saranae a chubh millteas ari muineal Íanban cón gleineas slóigíar le pé Óglac na Blaðna 1782. Ní aithnímim ná go nveineadh go minic gníomhla mórta cróda a chuaid i ngeorpaet tuib iongán d'Éirinn do faoirbhadh ón Ódaorrmhaet gall. Muna mbeadh an míád do bain do Úrúce i'r corntair go gcuirfeadh ré féin i'g Daedil Éireann juais ari na Saranais. Agur an shallac leir, muna mbeadh an botún a bain do i gCionn tSáile o'atcúirfeadh ré ari bun an náisiún Daedilach in Éirinn ari. Maroip le gníomhla gáile i'g gairce an tSáirréalaíis, cuiptio at le bhród fóir ari ériodé gac Daedil. Do b'i "muna mbeadh" i pé an tSáirréalaíis leir, fóiríof.

Aict do tóis na hÓglais Éire ari umar na haimleire, agur do thineadair náisiún uafal eolsgaireac, raiobhír, bhrídgíar, cróda Ó. Cum méid oibre na n-Óglac do mear i gceart ám, ní leör pheacain ari tóraí na hoibre. Buroi searft an t-aithbar ari ari cumad an náisiún do Úrúctóisgád.

Do b'i Éire bhríte bhríste ari lár fe fóirnisi i'g camduigstib Sarana. Do cuipt Poynings Law Éire i gpleádar le Ríagaltaí Sarana. Ní raibh ve céad ag Parlaméid na hÉireann nuadólige do théanamh gan cead ón Ríagaltaí gan. Do pinn Seoirse I na Breasmanna níor cnuada. Do dein ré tuisge do críap ari fad comact feire na hÉireann.

Do b'i a gcuír féin ag na Saranais le rna duisctib reo. Do b'ioi ceannuirté i'g luict tionncal na hÉireann ag dul i gcomórtar le ceannuirtib Sarana. Ní raibh

bac ar Saranais annran gac conftaice do curi niom na hEireannais i bhfuirm dligte, agur a n-earrfaoise fein do copaint. Ni raib neart ag Eire curi ina gcoinnib. Dfas ro Eire go bocht, a ceannuirdte go lagheantaib agur a ceapfaidte go diomaoine. Ni raib de traidil ag Eirinn le tiochtaiib iarfachta aet an mero do ceaduis Sarana, agur ba beag ran.

I dtaoib oideacail, ni raib ag an gnatcireannas aet an mero a fuairi re coir teine no coir rcairte b rna rcolairi bochta. Rilreacat if rtaip if lirilreacat na haithairi go raib ruim aca ionnta. Ni raib ruinn tuigriona aca i mioncúrraiib náiriúnta if tionnraicil.

To bi na Caitliocais forb fē bpraca pianoligte san cead aca lámhrtis abeit aca in aon gnd poiblre, agur ba mór an curi cum deiridh ran ar an náiriún.

To bi rriofaio an traiisdiupracta i gcoriodtib Haeval if Hallgædal i gcomnurde am, agur do fear ran don náiriún. To bi na Hallgædil turraeac de chomuialc na Sarana, na ceannuirdte ciapaite ag a nolisctib, agur an tuat Caitliocaé ar rciobaird cum buile do bualadh ar a reannamair, cé go raib na cléirí a gcomairiungas abeit tilip don ri agur umal don riaghaltar.

Nior b'ionsgnaó mar rin go raib gac Eireannas ina coisgréarain ag faire ar an gcomrac nuair a pleangte na Meairicánais na Saranais inrna Státaib. Tboro an traoirfír in agair an tiospánais a b'ead an tboro, agur ba leör ran do choriodtib na nHaeval aon tráit.

To curi an coisadh tall corruiše ar anam na hEireann. Do cromadh abfur arbeit ag tráct ar faoiire if ar neamhrpleadúcas. Do toirnusgeadh annro if annrúd ar cleacatai do dhéanamh ar eim if ar airmail. Aet nior deineadh aon mór den tréan no guri bágaír na Frangcais Eire do Sabáil.

To curi an bágaír na Saranais ar curt agur i gcoruadócar. Da gcuireadh an Fraincse niompi Eire do Sabáil ni raib re do neart i Sarana cope do curi téi,

mar do b'i comáctai Sarana rcaipíte ar fuaid an domáin.

Do thíos fan caoi ír leatréas do muinntir na hÉireann na hÓglais do chur ar bun agus ar aon dFágsail cum iad fein do coisaint. Ní raibh acht gaoth an focail ó Ógánaidheach na hÉireann. Do chuir a nuaigíar craitheagla ar Sarana, acht ní raibh leigear aici ar an rceal acht a bhíodh cráidte, agus rcaoirileadh leó, ní go mbeadh an gaoth a b'i á taictear leis.

Fé ceann míora do b'i ré rcoiri mile feair i gcumannaithe na n-Óglac ag cleachtadh raiisdiúraísta agus ag cur eolair ar gnóthaíbh cosair. Níor óríg le haoinne inoimhú aon chuir maoiúinté an níos rian, ní go bhfeachtai iarrteas rai rceal. Cum méid ír éireacht na hoibhe do meair i gceart níos mó 'aighe' an náisiún do thíosint agus éijim ír comáct ír lón gaoth dreacha do meathá.

Ní raibh cead ag na Caitliocair a bhíodh inrna cumannaithe ar dtúir, agus Caitliocair a b'eadh truiúr ar an gceartphar de muinntir na hÉireann. Do chuir Caitliocair raiodhre cumainn ar bhan ina óiríos fan do na Caitliocair agus do glac phrotártúnaígs leó annró ír annróin ina gcumannaithe féin. Acht má b'i dulige ag corc na gCaitliocair ar aon do glacaí ní raibh aon dulige a georce ar aon do ceannas tá gcomúrranaíb agus gaoth cabair eile do tadhairt do rna phrotártúnaígs. Ní raibh ré te comáct acht comhbeas ag aon dulige pianamhail ghlád tá dtír a phuagadh ar a gceapáid. Do b'i trí céad mile duline óiríos ullam lántionnmhar ar feairim i mbearnaidh an baoisail, nuair a thiofadh lá an cnuadtaim — lá go mbeadh fáilte rómha.

Do b'i Éire cliaobán na cíordáctica riamh agus b'i báinba banaltára na ngráifídeach ó thíos amhríre. Níor pérde nádúraíse laca ar uisce 'ná an téigréannach ag raiisdiúraíast. Ina teannta fan, ghlád fé neadar óríg an fuadair fuinneamhail a táinig fúta i. Ghlád tá dtír, agus ír tréise te comáct ghlád ná rmaet, amhail r mire ar an mbóthar coirce 'ná rruair.

Na píotarftúnais fáidhre 1 níos áit a tóis ortha féin na cumannin a chur ar bun agus a gcur 1 bfeairfar. Óiream goilbír gualáinead rám a b'ead an óiream ran, gan puinn caiteamh aca 1 nuaistíollmaitear an traoighail. Ní gnáit le n-a leitíriúi beit órocmaitéarach ná leitleac, agus nuaip a cuiptír gámpa iad féin ír a gcurto do choilbírt ar ran a dtípe nítheinid aon dá leit d'a ndiceall.

Do tuis na hóglais omós d'omós nár b'omós fallra, acht omós nádúrta nár b'omós ó fíneacht acht ó fíneach ír ó cáravas na n-oifigeadc agus ó n-a scáil ír ó n-a scél. Bfeairr an t-omós ran mar uirlis trópa 'ná gunnaí móra, agus níor gába cimtíri.

Níor b'iongnaid mar rín gur fcaobh an nuagluaipeacht ar fhuairt an oileánin nár ríod gaoithe, agus gur b'airis ré na ceaptaimeall uaireacht agus innleacht an náisiún agus gur fíneach rám írteadh ina chuid le neart ír eoládacht na tíre, agus gur ag dul i dtíreifre ír i mbóiribh do b'í méid na rtoimíeadc ran.

II—AN ATARRUÍSÁÓ.

Do cuipeadh na hóglais ar bun agus do cuiptír Éire eolair ar a neart féin. An fatac ciapaíte a tuisann fé ndeara de píreid a féicleoga látoire teanna, ír a gheaga trópa cnámaí, agus a bpríteann an chuaideadhail coirteamhail ar na gheagaibh rín, agus a cuipeann a mhuingín ar a fcaidh féin, ba baoisal dá namair é. B'fín é mar b'í ag Éirinn agus ír mairg a fácaidh i ngileic leí fearta. Do táinig atárruísáð móri uirlis i gúm gáiptír aimpriú, agus ní hamairi atárruísáð corrórtá acht atárruísáð intinne agus atárruísáð rriofaraid comh maist.

Oimicis an trópachan ír an neamhfuim de innleacht na coitciantaícta. Scoil a b'ead gád cumann dá

gcoimhdealtair. Do pléarthead inrna rcoileasannaibh rín gád ceirt a bain le poilitítheacht i f le tionúiseal an náisiún agus le n-a raoiúrf. Do mhfclaibh inéinn an ghnáthúine agus do mheaduigseadh a churo eolais. Táinig muinigín ag na daoineibh a rpta féin. Do chuirfeadaír rómpa níodh áitiúche do théanamh .i. a dtír d'úticair do fiaoradh ó thaoifírtasct gall. Biodar beartasúigte ari e théanamh. Do bhraiteadaír an neart ionnta féin, agus bár amáin a coirceadh iad.

Níor b'iongantair an t-acarpuisach aighe 'ná an t-acarpuisach corportha. Táinig bheir feapamhlaict do rna hóglais ó beirt ag laimpiusach airm. Do thíos an cleacataid iad. Táinig mórthairleacat ina ngluaireacat. An mhrneadh a b' ina gceoilróntibh do lar ré rolar ina rúilisibh i f ina ngnáiribh. Seadh, agus ina mbalcairí — do ghléasadarí iad féin go tríopralaist i f go peirtigte i f go fáisceite. Do thein náisiún beo cíobra d'Éirinn in aon bhuachaill amáin.

Tug an gluaireacat na Protaftúnaísh i f na Caitliocais i gcomhlúadair a céile. Ba mórde a mear ari a céile an caropeab. Do nochtadh teaghléigteibh na gCaitliocais. In inead éad i f formad a beirt aca le Protaftúnaísh i f amhlaidh a biondarí ari fciobairí cum caibhuisach leod i ngasach rúisge, cé go mairib coircite oíche féin dul i rna cumannanaibh ari dtáir. Oimicis an fuadct i f an t-earcáidíthear círeoidh. Do leagairí teag an capadair i f an carorúibh é. Do b' inmnítear na hÉireann ari aon intinn, agus do chuir ron tríomlúigte ari Ríagaltar Sarana, níodh náiribh iongna.

Mi ruinn mait neart do cheoruisigte — neart marb. Mi ruinn mait neart an fáilteas tusaibh Ófhuil ré oilte ari ferdm a baint ar. Ina coinne rín, ní mór é comhacat aibhísc gan neart cuijibh, tá mór a inntleacat. I dtéannnta a céile i f feairí iad, neart cuijibh i f neart inntleacata. B'amhlaidh d'Éirinn é. Do b' go leorí daoine ráir-leigseanta in Éirinn le linn na n-óglac. Ba beas an cabair doibh an leigseann go dtí ran, mar bata

baileartha ar Sarana. Táis Sarana cluair b'odair d'a n-óráidí iomadóriollacha binnbhríataraacha. Do bhí rí beagtheann ar leirintínn feirfí na hÉireann.

Táinig neart corporachd tonn inéinn a bhí i gcloigheann na tíre, ám, mar gheaga ag borthach éiné a b'eadh cumainn na n-óslac.

Aghur do bhí dlúctheangeal roip an neart corporachd iñ an neart inntleacta, agur iao agraon fé gmaect na toil céadra — toil na tíre. An cumann ro a bhí roip an d'a comact in Éirinn iñ ead a chas an neart tarj meádon tonn náisiún.

Do bhí tiochtá ran Eórais ba lionmhaire fé òadoine 'ná Éire — 5,000,000 pearrha lion a òadoine an uairi rith, acht ní raibh thír dhoibh ba lionmhaire rluasg fé airm 'ná i. Ní raibh náisiún ann ba tréire i gcomhrac 'ná i. Do bhí cuitre epríordé na tíre ag pheabhadh le neart, a gheaga ag teannadh le fagairt, a hintinn aibhí eolaisairgeach, ar mire le tiosúar, agur aon gmaoine amháin mar réalt eolais d'a tuinntír uile .i. raoiríre a dtíre òúcteair. Aghur nuair iñ mian le náisiún b'edra lároip a bheit raoir agur nuair iñ eol d'i cionnair feidhm a baint ar a neart iñ deacair i do ríor, agur mairis tonn d'fheam a cuitreadh iñteac a hÉirinn um an dtaca ran.

B'íad na feirfí inéinn aibhí leir an náisiún, agur b'íad na hÓslais a gheaga corporachd. Níor b' aon neart aitheir neart na gcumann. Do bhí comcheangeal roip na cumannaiù i ngsac cùise, agur gac cùise fé maighluigseadh éinn airm, agur an ceathar ran fheaghrach d'aon ceann airm coitcheann amháin.

Ní raibh ran aonraacht acht an ceart. Do chuir fé tréire iñ fuinneamh iarna hÓslais mar gléar cogair. Do chuir fé ina gcumar comhgníomh do òeanamh go nobann ar fhuair an oileáin go leir fé aca ag coraint nò ag cur cata é.

III—THE HÓGLÁIS AS OBAIR.

Do chuirí an náisiún nuathbhoisíte aitne ar a neart agus ar ba a fhéadfí gur cairí rí in uil an t-acláiríusach a b' i tar éir teast ar a hanam ír ar a haitsne.

Do b' coirteáite as tulachtib ar ceannúiríteib na hÉireann earrfainde do chuir go tiopáit iaraísta. Ni raibh cead as Éirinn mar gheall trádála do théanam le haon tír ran Eorpaib aict mar coilteóiseach Sarana é, agus b' i Sarana an leanúnátaip i gceart.

"Ding den leamán a fcoilteann i féin," agus do chuis na hÓgláis ran. Do glacadar cùca focail Swift agus do thineadhaisiùn daingean láidir d'iosb .1. Sac earrfaind ó Sarana do thógsaibh aict an gual. Do chuirteadh an rúin i bhfeidhm i ngac cumann in Éirinn agus do thain an náisiún beart d'á neair.

Do séill Sarana. Do ceannúig rí tháinnt cairdear ceannúirídeachta do théanam le náisiún eile agus gnó do théanam leod. Ni raibh r'a méid rin aict plémair dhomh, mar do thain rí uisce ré talam cum corc do chuir aganfior le gnó na hÉireann amuig. Do chuir ceannúiríte na hÉireann earrfainde go dtí an bPóirtíngéil. Do b' an tír rin cairdeamhail le Sarana agus do thain rí foighil air na hearrfainib. Do ceantail rí le lám láidir is, agus níos cairí neacastaiphe Sarana ina gcoinnib, cé go raibh ré ceart aige ran do théanam. Ó iarrí na hÉireannais ar Ri Sarana cosgaibh thógsaip air an bPóirtíngéil, aict ní théanfaibh. Annraian ó iarrfaind air cosgaibh thógsaip air ton na hÉireann agus do chuir ran corc leis an gcaalaoir.

Do tearbáin ran náibh ionann cairí na hÉireann ír cairí Sarana, agus do chuirteadh na daoine ag maectnam ír ag caint. Óeabhdh ar Éireannais fearta fearta air a mbonnaibh féin d'á mbuadh mait leis dul cum cinn. Do beartuiseadh cairí in uil do Sarana ná cairpriodh riuar le tuille rraoisileála uaiti, agus do chuirteadh cairge rin gan aomóill. Na hÓgláis a thain é.

If minic a tacaodh teacstaíri o complaistai na n-óglach le céile cum ceirteanna náiriúnta do pléirí oifionn i fhoinsí gaeilgeach. Comairpli ceannstaíri i fhoinsí comhairleachta ba mór bhois aga, ach tar éis tamall do commórtach comhairleanna cinniúnta i fhoinsí comhairleanna náiriúnta. Comhdáil Túin Seanaínn i mí Feabhra 1782, an comhdáil ba tacaustaíse dár commórtach le rna hógláis. Do bhí thíos ceathair duine ag an gcomhdáil mar teacstaíri ó 25,000 óglach. Is gléasach go huafar, agus gluaireadh níos mó, focair, rítmhaí, fúidí. Dotheineadháir gád ceirt do pléirí go hoidhneadh i fhoinsí fadaílaíochtaí i fhoinsí leis, ra trilige go raih fuaimeant i fhoinsí gád comhairle ari ari cinnéadair.

Do cuipeadh rún áirithe i bhfeidhm ag an tAil Éacstaíse ran 1. Go raih ré miúileagach d'aon dhoiméadach amáin, do'n Rí, do chiseapáin i fhoinsí go gnáthfeir na hÉireann dulach do tháinig d'Éireannach. Do glacadh leir an rún d'aonghus ari fuaro na tíre. Ní raih aon 'má'r é do toil é' ag baint le hÉireann na hÉireann annan. Níor call dí é. Ag éileamh a círt a bhí rí, agus bhí a clann ullamh láncheapaite ari tríortha agus ari báir oifigáil dá mburð gádha é ag baint amach a círt dí.

Do bhraitheamh go raih caibair le na n-air, agus do cuipeadh Papluméiro na hÉireann ríaocht mírnuig ari. Mar aonúbhraodh é, do bhí dhoiméadach ríaoilte áitpleáiseanta rí Papluméiro um an dtaca ran. Do bhí dhoiméadach ríaoilte gád comhdáil gád go fágáil.

Gháthtan an chainteoilear ba liomhá binnbhríatrálaíse oifte. Feapí réimí uafar a b'eadh é, go raih mear ag cás ari. B'é an feapí ba mór cail ann é, agus ba tréighe lucht leanamhna. Feapí macánta rímpliúde gan éam gan élaon do b'eadh é, agus gan uairí acht raoipre a tíre.

Nuaír do nochtadh aighe an náiriúin ag Túin Seanaínn níor b' é dearbhád Gháthtan failliúe do tháinig. Do cheap ré gur mírionn don Papluméiro a comhdáit de ghníomh a tháinig. Dá bhí gur rín do tairis ré malairt ari thileasra don rí agus b' é rún comhdála Túin Seanaínn

ceoilrde iur cnuaimha na malaipite. Do maircail re gpleobdaír iur mórtar iur comholaí iur comhaoideamh ari fuaidh Éireann uile. Ni raib cumann óglaic fa tír nári gaird a buirtheacar le Spáantan.

B'éisgean don Rí iur da piagaltaír gaeilleadh ari, agus 'Bille na gCeapt' .i. Bill of Rights a tairis Spáantan, o'adhmaíl.

Nuaír o'adhmais feair inio an Rioch an Bille do b'i dtear ari gac aoinne. Ir baoislaic go raib an ionarca dtear ari éuro aca. B'i Spáantan go rárta iur go buirtheac, agus aonúbairt guri cùir fan deirfe le clampar iorú Éirinn iur Sarana.

Do b'i flood iur a cairde go mifárta le caint Spáantan agus aonúbairt guri b'aithídeac iur guri leanúnaíde an gno a cùir tófiacaid ari aon náiriún aonmaíl aitíreac mairi riu do théanamh, agus guri guri leór an aonmaíl b'i téanta.

B'a mait an réálarde an aimsirí, agus do b'i an ceapt ag flood. Ni raib feair ari an daíl rápoilte riu comhárgaíreac ná comháradraonac leir.

B'a gairid ina thiarf fan guri teartuis ó Sarana ferdom a thugé i dtaoibh ceannuiseacsta riúicre do cùir ari Éirinn, agus b'a beag an mait do Spáantan 'Bille na gCeapt' muna mbeadh na hóglais. Do réidead aonarca iur do buaireadh tóumanna, iur do láimheálaí ari ari fuaidh na hÉireann. D'éirig a scoicill ari na hóglais agus do baineadaír fearradh ari ari ari fuaidh ari an bfeair inio. B'a mait an mairfe do Sarana e do séill ri ari. Do cùir a piagaltaír riu i bfeidhm ag aonmaíl náic raib aon éall aici cùm aon thugé leí do cùir i bfeidhm i nÉirinn. Ni raib riomh, ná níl fhor, aon mear ag Sarana ari aon caint aet amain ari triongtlam binn na scláitheamh agus ari torann tréan na nGunnai.

IV—meat na hÓgláis.

Úrfin céim eile ari agair agur ari na hÓgláis a bhurtheasáir. Ba mór an teacht amair ag an tOírl é i gcuimhne bhuiléadain. Ni i gcuimhneibh poilitítheasára ná i gcuimhneibh raoiúire airmáin do táinig feadáir ari an náisiún. Do cuipeadaid tdeantúiri í monarcílainn ari bun. Do bhi neart ag muinntír na hÉireann coraint ó thugé do chur ari a n-earrraith. Niорb eagair d'oirb a gcurd aigisid do chur ag obair agur do cuipeadaid. Do bhi rírur gnótha agur cuma na hoibhe ari an náisiún ag baile agur mear ír cail ari Éirinn amuise. Na hÓgláis ba bun leir an obair.

Ni rai b aet aon contabhairt airmáin ra rceal annraian .1. go rcairfeadh na hÓgláis agur go mbreabfaid Sarana na feirfí. Teachtairí ppriomárdheasára a b'ead tráthair ar gac ceathair. Ni rai b rmaist aet ari an méid do tuisg na daoine .1. an ceathairna aonair.

Do tuisg fioo agur daoine eile go rai b dlúcháint aca le na hÓgláis com contabhairtae ír bhi an rceal agur do ceapadair e chur o baoisal.

Do commóraid comhdáil náisiúnta na n-Ógláis inra Róturnea i bpríomhcháitair na hÉireann. Do bhi trí céad teachtairí i láthair agur bhi curd aca ina bfeirfí comh maist. Ba bheag is ba mór an pháirc gian amharc baile Átha Cliat le linn na comhdála. Bhi an catair lán o'Ógláis, iad ag gluaiseacht go huafal ír go bpródháir, a gceímeanna ag freagairt do bheiméannairí ceoil na bfeirfí ceoil, ag tionnlacan a dtaoigreac. Do bhi bhrataidh ír ribini ír datanna gléineasára mar bhráid ari gac tig. Do bhi an catair go leir ag ppreabaid le hanam ír le dhuireadct. Ba mór an pháirc baile Átha Cliat, an catair álúinn uafal, na laethanta ran.

Do bhi beirt ag an gcomhdáil ran ra Róturnea agur ír oíche do bhi bár ná beata a dtíre ag bhráid, lapla Chaptlemont, ír Earraghs Protastúnach Óighe Colm

Cille. Do b'iodair agraon iirtis ar uacetránaíte na n-óglach. Do togsaú Chaplemont agus b'i an lá caillte.

Pleidce léigeartha, galanta, uafal réimí, bog, rocair leanbairde do b'eadh Chaplemont. Do b'i ioncár uafal fé, agus anamhearr air, agus a lán cairde aige. Ni pairb' aon éairneamh aige do éogað ná do chroí. Árthraítear a b'eadh é i gcomhair na riottéana. Ba éacair a fáruighas do fágáil i gceannas mórthiúbaile rejúnuaigste. Ni pairb' ann aon gníomh dána míriúamhail do théanamh.

A malaírt fad a b'eadh earrpos Óuire. Feap séaracháireac dána uaiúireac a b'eadh é. Feap mírnis ír gníomh a b'eadh é, nád' pairb' puinn mear aige ar comharthaí róipt ná ar bhualað reiat. Saranae do b'eadh é a tainis in Éirinn, acht do b'i ré ar taoibh na hÉireann go véireac ír go macánta, agus nád' gheannmhar an rééal é gur dordíche ná beadh Éire fé rmaet as Sarana in diúin dá otoigtai é in mead Chapplemont? Do b'i flood ar buile. Do érisg ré pín ír a céard de dá mbuadh gába chroí go mbeadh an chroí gan téanamh, agus do chuirpeadai in iúl do éad go phádair go mífácta le Chapplemont. Ni pairb' le téanamh annraí acht an Paplíméir do learpusgád ír do ceaptusgád. Do chuirpeadai pún éum a téanta ón dailiú ruair go dtí an feir, acht do buaðaó ar an pún as an bfeir, cé gur aithníos Sírián go pairb' gába le deiriuighas, acht gur do luéit na feirfe pín buidh ceapt an deiriuighas do téanamh.

Do b'i na hógláis i bpongse. Do b'eadh oíche reuir, nó an Paplíméir do chroí, agus do b'i a phíor as na feirfe pín b'fín puto ná téanfaidh Chapplemont go deo. B'fín é fé ndearbh pairb' bheit comh dána.

B'i flood ír an t-earrpos as fógsairt cosair, as an gcomhdáil. Do b'i díorpróireadait ír ariúdín ír teagairdeadait i dtaoibh na ceirfe. Tainis eagla ar Chapplemont, agus do chuir ré an comhdáil ar a clá go maidin lae ar n-a báiriuig.

Do tionólaidh an comhdáil ariú maidin lae ar n-a báiriuig poiní an am ceapt. Ni pairb' tarb cúpla duine i

Laethairí fári Chaplemont iñ a cártoe. Níor ceannas
ré aon gnó do théanamh, aét do rcaip ré iñ do rcaip ré
an comháil go bhfáit na bheitce. Nuair a taimis na
teacatairí eile b'í na doifíre dánta agus b'éigean doibh
duil abhaile.

Ón lá fán amach do taimis meast ari na hoscailis. Ni
raibh a fhíor aca cad buidh ceart doibh a théanamh. Do
tuait a lus ari a las aca. Do cleacataróir aifim anoir
iñ aipir, aét ní raibh aon truim aca ra gnó. Do tancadair
cúpla uair i mbórríuibh le lú agus aca. Do tancadair
comhairleachadh doibh b'ítear ina mbuaċċallibh maite agus
fanaimaint ciúin macánta. Do rcaipeadh ré annron
iad agus é go lántarapta leir féin.

Dá ndéintí comaire ple flood iñ an earrpoid agus cónair
toċċa na bfeiripí do learuġad ní b'eadh an rċéal mar
do b'í ina dhiaidh fán. Dá ndéintí an gniomh mifneamħail,
agus rmaċċ do ċupi ari na feiripib le faobhar claraġġ
dá mbu idha b'āha fán ní b'eadh feiripí i bħarplimero
aét teacatairí a b'eadh ann le toil na ndaoine,
toċċa le għutanna na ndaoine. Do caicfirodh fán b'ítear
preagħarċac vun náriju. Ni b'eadh ré i għumajr do
piagħaltar Sarana a leitέrōi a b'feabda ná do ceannas
agus ní rciobxfai a bħarplimero o m'hinni tibq na hēkk
marie deimead, mar iñ iad na feiripí "ainmnigħe" do
biol an náriju. Dá learuġiżi an mod toċċa, ãm,
agus dā għomeātak le céile na hoscailis ní leigfead
egħla do Sarana cupi iż-żejt ari Eiġi.

DĀL GħAS.

Scrinadl ari Teagarc Ógcarter.

Scrúdád ar Teagasc Órcaptaer.

Má gníomhaítear rmaointe i fteagasc na Seanfcol feallra, a bhí ann anallóid, do léigearán agus do scrúdád go chruinn beacáit, agus an teagasc rín do cur i gceanncheas le teagasc agus le rmaointe na Nuadrfcol a bhí ann le tús céad bliadhain agus, taibhsíar faoi ndearaí agus tuisgeair go bfuil deirfiúr agus eisírpdealusach rómór eatoine. Agus cao fé ndearaí an t-eisírpdealusach ran? "Is na neite a baineann le feallra, an bfuil aigne an duine ag bhrat aip an Uisgoarár, nó ná bfuil?" Sin ceirt, agus an fpeasna a tuigeadh aip an gceirtear rín ba é fé ndearaí an t-eisírpdealusach úd a bheit ann — daoine á pháid go bfuil aigne an duine ag bhrat aip an Uisgoarár is na neitíibh rín, agus daoine eile á pháid ná bfuil. Is é San Tomáir Acuín i fteagasc a chuis i fteagasc na Seanfcol úd, agus deirítear reisean go bfuil gába ag an aigne leis an Uisgoarár le linn eolais na feallra do lorg i ftoisílachair dí; mar go bfuil aigne an duine las agus gur suír rofúiruita dí dul amuasha go mór agus aip reacpháin aip bónáthair fada acheapnáca aithníreáidé na Metaphysic, agus, ó tás rí cónaí las rín, ná mór dí ttreoiruitde a bheit aici, agus gur suíab é ttreoiruitde a tuigtar dí ná "An tUisgoarár." B'fín é tuairim i fteagasc na fean. Aict ina coinnibh rín tall, deirí "ataír na nuad feallra". 1. Órcaptaer go bfuil aigne an duine in-ann imteacáit airtí féin, is é rín, mar adéarfaí, go bfuil aip cumaír na haigne aip a gúrtal féin, agus aip a neart féin, agus aip méar a tuisgriona féin, gan cabhair san congnáin ón dtaoibh amuigh, feallra a ceapadh is a cumaír is a cumaír i n-eagair i dtaoibh Dé agus i dtaoibh gáe a mbaineann le Dia agus le móráltaí. Ní hamhlaidh ba mian leis a pháid go bfuil an t-eolair a Seirbhéann an aigne aip an gcumha rín dí féin, bunorcionn leis an eolair a tuigann an tUisgoarár dí: ní

luſa 'ná mar ba mian leir an feallra ír an tUſtoapár a ðeigilt óna céile ari þar. 1. Go mbéad an dá cineál eólaír aon, an t-eólaír a gseibtarí ón ӯfeallra agur an t-eólaír a gseibtarí ón Uſtoapár, acht gan aon ceangal nō baint a þeit aca le n-a céile. Ni head, nior ӯ'rin é an þur a b'i uairð, acht a malaipr. Ír é þur a teaptuis uairð ná a tairþeáint go þaib an t-eólaír, a b'i ráigte aige féin leir an ӯfeallra, að teact iþteac go vífearac leir an eólaír a tuisann an tUſtoapár ðúinn, agur fheirin, go tuisann an feallra deimne ðúinn ari na neitíb a baineann leir an Uſtoapár, að cruitusáð eólaír an Uſtoapár nior roiléipe ðúinn.

B'i an deasþún rín aige, acht má b'i fém, nior fag rín é gan vífabál agur vócap móri a ðéanamh von feallra leir an vteagarc a tuis ré uairð. Na daoine a glac leir an vteagarc rín, ni móide supr tuisgeadair i scéaprt é, agur ӯférðir, leir, nac þaib uata acht veir a fágáil ari an Uſtoapár a caiteamh i leatctaorib agur a cusp uata ari þar, dá mb'férðir é. Ari aon nörf, ír é þur a taimic ari go nvearnadai an feallra a ðeigilt ón Uſtoapár agur ón ӯfoillriusáð* amail ír dá mberðir gan aon baint aca le n-a céile ari aon cón. Þar le vífearam díritið ve luðt na feallra ír é an deigilt rín an þur ba mó le þáð dá nvearnna Þerçarter i scáiteamh a faoðsail, agur dá bárr rín, fheirin, ír ead do tuis Courin 'atáir na nuad feallra' aír.

Acht tátari að cromat ari ceirt na Veaþþacta † no fcpúðað arið þá látaír, agur tátari að mearf nac teagarc fóðanta tairþeac an teagarc út Þerçarter, 1. Go ӯfui ari cuman na haigne i fém a tveðruisáð i scéaprt ari ӯðcar na fírinne að tóruvðeac eólaír, agur i fém a coméadó gan imteac ari fuaðvreamh inrna ceirteannaið ðubá vörpa atá inr an ӯfeallra. Ír veacaír le daoine an teagarc rín a cperdeamaint nō a glacað cùca, agur ari nördig, an iongna ari bit é rín?

* Revelatio.

† Certitudo.

Ag La Haye, ríárdóbaile atá i n-aice le Touff na Fhainne do Rúgað René Dergaítear i mbliadain ar dtíseartha 1596. I mbliadain 1650 a fuairi ré bár. Ni raibh ré aict oíct mbliadana d'aoir nuair a cuireadh go Colárté a bhi ag Cumann fóra ag La Fiche é. Do shéall Dia éirim aighe, saorstaéit, agur meabhair éar bárr uð, agur bhi a phian air, chuiridh ré ar aghaidh go tréan i n-eolair, go mórmhór, inrna teangacáib, i n-áirímeaist,* agur i Réalteolaí. Aict, mar sin féin, ni raibh ré pártá leir, mar eolair. An téigean agur an foighlum a bhi le fágáil le n-a linn féin, ni raibh ionnta, doip leir, aict an oípead sin aifisointi, tuairimí, ceirteanna agur freagair do bairiuighad le céile agur iad a bheit de ghlainmeabhair as duine, agur nád ótuspead an duine sin i gceart iad ar éor ar bith, agur nád mbeadh ar a cumar aon ceirt aca a rcpúdaid ná a fuarscailt uð féin: foighlum gan bhris gan éifeacáit a bhi ann, fil ré. Niop éaitn Mod Oideacáir na Scol leir, mar bhi ré daingean ina aighe gurbh' é an Mod Oideacáir ba cionn triocair leir an donar go léir. Ar an aðbhar sin, buaileadh írteacáin aighe gurh' ceart uð féin a ticeall do d'éanamh ar an mod sin do d'ibhírt glan amach ar na rcoileannaiib, agur mod nuaibh do chur ina ionad. Ni raibh Dergaítear aict ina rtócaidh an uair sin, agur é ag fógsaírt do cás aighe an duine do bheit in-ann gac uile cineál eolair a baint amach dí féin, agur gac uile ceirt móri círuaird d'á bhruil ann a péirteacáid, gan congnamh gan roilur ón ótaobh amuig. Agur mórlán bliadonta ina chuiridh sin b' é an teagairc a bhi aige d'á tathairt uairidh:—"Ni fiofneolur go tuisgrint," appa eiríean, ír é sin nád leor do duine mórlán iuradai do bheit ar eolair aige, doip leir féin, muna bhruil greamh láidir daingean ag an aighe ar na iuradai sin agur a bheit ar a cumar iad a tuisgrint go círuinn beacáit, i dtíreod go dtig leir iad a miniuighad go roilleir uairidh féin: agur deirí ré freairín "Ír é ír foighlum fírinneacáid d'áriúib

* Mathematica.

ann, an aighe a bheit in-ann báramail céarct ciallmair a tábairt i dtaoibh gáe uile níodh dá gcuimhneári ór a cónmair.* Ní o Pláto ná o Ágústotle ná o Ó Duine ari bít eile, dá méri a clú, ír céarct dáninn an foighlum rín a fágáil: ní heasadh, acht ar ár rítmait agus ar ár rítmait agus ar ár rítmait. Ar an aothair rín, no thíos Déscáipter go scraitheadh ré féin mod nuasadh oideacáid a céaraid éin a tairbeadint ce'n éaoi a dtiocfaidh le daoine an riophedlaír rín a fágáil.

An mod nuasadh rín do chumad agus do riomád go cruininn b' rín i an fáidh. Cérom ré ari mhaethnám, agus ar fhuaidh a tábairt faoi nuaeara thó féin. An fáidh a b' ré ag foighlum na hAiriúnmeacáta agus na Céimreatain, ír ionadh fhuaidh a fhuaidh ré amach, a tuis congnamh do ina thairis rín. Do ríomádadh ré modh mhuinte luict na hAiriúnmeacáta anallóidh, agus ba léir do go fáidh an modh rín go riomáit ann féin, biorú nár tuigeadh i n-ionnlán ari dtúir é. Ba é fhuad a deinti an trácht úd ná gáe uile ceirt fá leit a baint leir an Áiriúnmeacht do ríomádadh ír do chuir tré céile, agus do péisteach leíri féin, comh maith agus naobh fáidh aon dhúchaisint ag gáe ceirt le ceirt eile. Níor tuigeadh an trácht rín go bhfuil bunfírinne áitphise rofeneire ann, agus gúr férdirí na bunfírinne rín a baint amach agus nírfáidh a déanamh diobh am ari bít a mbionn gába leo b'ca. Acht do thíos Déscáipter an méid rín go hálúinn, agus maru rín de, do chuir ré pojme na riaghlacha go leir a baineann leir an Áiriúnmeacht do chiomruighadh ír do chuir i dtoll a céile agus bunriaghlacha móra coitceanna a baint aige. Ní trácht-faimid ari Áiriúnmeacht Déscáipter annso; acht fa méri go bhfuil baint ag an ealaðain rín le n-a churo feallra. An tairbhe móri a tainic don Áiriúnmeacht de bárr a fhaochair, ní thíos linn chuir riorth aonair aige. Ír eol dáninn, áintacé, gúrb' é an mod (la méthode) do chuir ari a chumad feabhar comh móri a chuir ari ealaðain na hAiriúnmeacáta; agus ír eol dáninn fheirín gúrb' é an mod céadna úd a b'

* Regulæ, Œuvres, xi. 202.

mar ḥaca agur mar ḥreoiriúth eisge, ag cumad a coda feallra ñó. Már ail linn feallra Órcaptear do cuiusrint i gceart, ní mór dúninn an ‘mór’ úd do cuiusrint go maic pfeirin.

an mór (la méthode).

“Níl cnuairtseirt ñorca ñorcaolte ar bít, dá ñeacraet nó da ñiamhdaireact í, nac ñfuil ar cumanas na haisne i do nochtadh, agur do pérteac, agur do mhuinigad.”* Tá an rmaoine céadna rin le fagáil i ngeal uile þuod dár gceistír ré, agur ní laib aon amharc ariamh air nac dtiocfaid leis an níð rin do cnuachuigad. Óréad ré isteach ina aighe fén, agur do éis ré an méid rin faoi nroeara. Ag bpeachnuigad uaiti amach ar an domhan mór larmuis agur ar gac a mbaineann le heoblairdeact if le feallra, duibhirt ré annrin:— “Níl þuod ar bít, dá ñeapbhéact agur dá foileipe é, nac férdirí a ñréagnuigad.” If riú dúninn rmaoinead go dlút if go domhinn ar an dá abairt rin Órcaptear, peacaint an ñréadfaraimir iad a cabhairt le céile agur a tairbeaint nac ñfuilidh bunoscionn le n-a céile. Óir deir ré:—

(1) Go ñfuil an aighe in-ann gac uile eolair a folátar uaiti fén, agur

(2) Nac ñfuil aon éuro den eolair rin nac férdirí a ñréagnuigad.

Act cionnur if férdirí an dá níð rin a bheit píor i n-éinfeact? Tuigann Órcaptear pheasta ar an gceart rin dúninn: “Cao fé nroeara é,” appa eirean, “gur férdirí gac uile þuod dá ñfuil ar eolair agairn (nó gur dóbh linn go ñfuil ré ar eolair agairn) a ñréagnuigad? Tá, nac nroeanaimid aon þuod de na þuaidi rin go leirí d'ínpíucad go cnuinn agur go miomlán mar baoi ceart.”

* Disc. de la Méthode : 2 partie : 4ième Règle.

Síud é, tá bhríð rín, an teagasc go buidh mian leir a chraobhsaoileadh agus a cíup ór comhaip daonine:—’Só bhfuil aighe an duine in-aonach gáe uile riúd do mhionrúndadh agus do chuirtear; acht ná é ndeárla an duine úráidh ceart d'á aighe, agus mar gheall air rín, gur laistighseadh ari neart, agus ari fártacht, agus ari comhacht na haisgne.’ Ói an mod nuadh ag teaptáil go gceárl, mar rín, cún na haisgne do chreabhusaadh go thíreac ari bódair na fírinne ag lóis eolair, agus do ceap Dercarter go gcaitheadh ré an mod do cumad agus do cíup i ngníomh gan rioc moille. Acht cad é an mod é? “Ír é ír mod ceart thíreac ann,” appa eirgean, “gan an aighe do glacadh le fírinne ari bít go mbíodh an fírinne rín nochtuithe go roiléir rofearc oif a comhaip amach; agus ní féidir an fírinne do nochtadh ari an tóis rín, mun a ndeantair gáe uile níodh do chruachaadh do réir phraiglaca na háláimheacta” (.i. i dtíreod go mbeirí an fírinne coim rofearc le $2+2=4$, ná a leithead eile atá le fágáil inír an háláimheacta). “Soiléire na háláimheacta” a chuaigh ré air rín.

Ari an aibhír rín, níl baoghaí ari bít ná go mbeirí an aighe in-aonach gáe uile cineál eolair a bhaint amach, acht an dá níodh atá luaróidh chuaig agaínn a théanamh, (1) gan glacadh le fírinne ari bít go nochtuithe ari go iontach thíreac don aighe i; (2) ‘Soiléire na háláimheacta’ do lóis le hágaird gáe riúd, mar ní dearbhútacht go dearbhútacht na háláimheacta, dár le Dercarter. Acht mór linn teac an eolair do tóigáil ari cloich buinn láidirí do ghluaiste, tá tá níodh a caitífeadh a feacáint, agus gan aon iontaoibh a bheit agaínn airta. Ír iad tá níodh iad rín ná “phlaónaire na gceáofradh” agus an “Cómhaigseán.”* Ír é riúd a chuirtear le “phlaónaire na gceáofradh” an méad eolair a gheibhimid ón dtaoibh amuise le phadair na rúl, le héritteacht na gcluairí. Ír minic a mealltar rinn leir na céadofradha agus go gcuimhne an duib ina gheal oírainn, agus ari an

* Syllogismus.

athar rín, ní hiontaoibh an fiafónaithe ná an t-eolair a bheir riad dúninn, de bhíos go bhfuil gába aca le galur agus le tréorúire na cí bhuil aca ionnta féin.* Ní ceart dúninn aon úráid a baint ar an gCóimhigain.† Do mear Dergaítear na cí d'úsgann an Cóimhigain aon eolair nuaoth dúninn tar éis mar a b' agairt ceana féin, agus mar rín de na cí bhuil aon maité leicti.

Aict i n-aithneóin gacá a nduibhait Dergaítear, baintar úráid ar an gCóimhigain ag haille agus i gcein inír na peileannaibh feallra, agus inír na leabharlaibh feallra. Ar an aothair rín, ír fíú dúninn an méid rín atá pároste ag Dergaítear i n-aíseáid na Cómhaigaine do scrúdúas go haitreacá: óis, má tá an ceart aíse-rín, tá dul amuigh ar na gcoluráchtibh leir na ciantaibh. Do minic J. S. Mill dúninn cao a chuaigh Dergaítear leir an gCóimhigain. Ír mar reo a gnítear úráid thí, d'ári le Dergaítear:—“Tá gacá uile dhuine romáirbhé; ír duine Socíatear i agur d'á bhríos rín, tá Socíatear romáirbhé.” Aict, níl aon eolair nuaoth inír an abhairt ñeirfeannach id 'tá Socíatear romáirbhé'; níl innici aict 'glaicadh-romáirbhé.'‡ An fios é na cí móri dúninn a fios a bheit agairt 'go bhfuil Socíatear romáirbhé,' rul d'á bfreádaimh a pháid go bhfuil "gacá uile dhuine romáirbhéac"? Óeiri Dergaítear agus Mill na cí móri dúninn a fios rín a bheit agairt romáirbhéac? Aict cé'n fáid a n-abhrann riad é?

“Ír é an dul-amuigh a móri a b' ari Dergaítear, agus ar Mill agus ar a luach leanamhna,” appa an Doctúir O Cothais, “gur meagairdai na cí d'úig linn a pháid le ñeairbhéacat go bhfuil an ‘pháid coitceann’§ fios, gan a bheit cinnte ar d'úig gur fios gacá uile pháid fá leit d'á dtagann ar an pháid coitceann: mar fompla, ní féidir linn a ñeairbhéad go bhfuil ‘an uile dhuine romáirbhéac’ (pháid coitceann é rín), mura bhfuil a fios

* 2nde Règle.

† 14ième Règle.

‡ Petition principii—Sr. τὸ ἐν ἀρχῇ αὐτειδθαί. Mercier-Critériologie, c. ii. 59. La valeur du Syllogisme.

§ Universale.

agairn níomh-ré go bhfuil Socratear rómáriúchá, go bhfuil Séan ír Séamur, ír Tomáir rómáriúchá, agus mar rín do gac uile Ówine den cíne daona ar fad. Agus do cheapadair mar rín go gcaitfeadh an uile Ówine den cíne daona do éabairt fá ndeara agus d'ínpíúchá, rul dá bhréanfaradh a phád 'tá gac uile Ówine rómáriúchá.' Aict bi dearnáid mór oíche in iarran méid rín. Niop tuigeadair an phád coitceann i gceart.* Dá dtuigis roir, ár n-dóibh, círiofír naic ar an gcumha rín a ghreibtar an phád coitceann ar aon chorp, agus naic bhfuil call ar bith Ówine an repúndach rín atá i gceart aca do Óeanamh, le n-a fágáil. Deirimid ne guri féidir linn an phád coitceann do cheapad ír do Óearlúchá, gan a fhios a bheit agairn níomh-ré guri fion ar phád ronnphac: † agus dá bhríg rín, go dtugann an Cónaragair eolair nuas Ówine, naic phair agairn ceana.

Dubhamair tuair gurab é teagairc Óearcarter go bhfuil ar cumar na haighe gac uile eolair a fóilátar dí féin, má chuireann an Ówine níomh gsan glacaod le fírinne ar bith go nochtuitéar an fírinne rín go foileáir don aighe, fé mar a gníchar fírinne do chur ór comair na haighe inír an Áiriúnmeáct (.i. go mbid 'Soileáire na hÁiriúnmeácta' ag an aighe i ngsac iuto). Aict, ce'n éaoi a dtiochráimí ruair leir an Soileáire úto atá i gceart aighe? Tugann Óearcarter freagair ar an gceart rín, mar a leanar:— na iudai atá le repúndach agairn cun eolair a fágáil ina dtaoibh, iad do chur ór comairi rul na haighe, iad d'ínpíúchá go cruiinn ír go níomhlán — má gníchar an repúndach rín i gceart, bhearrfai fá ndeara an chormálaíct atá iorí na iudai rín, agus nochtarán don aighe go bhfuil cailínmeáct éigin bunúrphac ann, atá le feiceáil ionnta uile go leir, agus i ngsac aon iuto fá leit aca. Sin é 'móid víspeac' na haighe cun eolair do baint amach. ‡ Ba é tuairim Óearcarter gurab amhlaidh a gníonn an

* Coffey, "The Science of Logic," I.

† Particulare.

‡ 14ième Règle.

aigse gac uile rmaoine d'a mbionn inniti do mion-replúdað agur pojnt eðlair do baint ar gac aon rmaoine. Aðt vðaþfarið uthine, bþerdir, 'cé'n baint ið an ceangal atá roip na þuðai éagrambla a círtar ór comairi na haigse, a náð suð férdir leir an aigse dul ó rmaoine go rmaoine á n-infiúcað go beast, agur eðlar tomblan a fágáil ari an dóis rín?' Þreagsta na ceirte rín, íf é atá marí uthyrðemí ag móð Þvercaptef. Seo é an Þreagsta a ðeir ré fén ari an gceirt:—Na þuðai go leir suð férdir eðlar do círi opta, íf férdir ið do pojnt ina Þreacannaið, agur tā olútþaing agur cormalaðt uthyrðac roip na þuðai i ngsac aon trreið fá leit: agur ó tárila go þfuil, má gseimimíð eðlar círuinn ari þuð amán inr an trreið, noðtann an þuð rín an céad þuð eile uthinn, agur marí rín do gac uile þuð d'a þfuil inr an trreið rín. Rúd eile fór, tā cálidæact éigin uthyrðac i ngsac aon trreið, agur tā gac uile þuð inr an trreið ag uthrað agur rurðte ari an gscálidæact rín: i uthreð, má gsnítar aon ceann ve na þuðai d'infiúcað go tomblan, go noðtarfari an cálidæact cointceann rín. Íf é gnoð na haigse annrin a uthanam amac cað i an baint nō an ceangal atá ag gac aon þuð d'a þfuil inþan trreið leir an gscálidæact rín, agur a tairbeáint ari an gscuma rín cað i an baint agur an cormalaðt atá ag gac aon þuð aca le n-a céile. Aðt círuimíð i gscár anoir, go vteaptuigéann uainn þuð atá abfad anonn ra trreið do círi i gcommearef leir an gcead þuð atá inniti, cé'n caoi a uthanfarí rín? Seo é an bealað a uthéantari é:—Cuirpeann an aigse an céad þuð i gcommearef leir an dara þuð, agur cionn ri an cormalaðt atá eatorkta; annrin, cuirpeann ri an dara þuð i gcommearef leir an trpear þuð, agur cionn ri an cormalaðt atá eatorkta riðuð þreirin: fíeadann ri an céad þuð do círi i gcommearef leir an trpear þuð, annrin, agur noðtann an commearef rín go uthreð don aigse an cormalaðt agur an cónbnearef atá roip ari céad þuð agur an trpear þuð. Marí rín do gac uile þuð aca i nðiarið a céile: an aigse

Ag obairí ari an scuma rín, go dtí go nochtáir vi an cormálaict atá iorí an séadh iudhára tréireis, agur iudhára bhit eile níos ria anonn gur mian leití eoláir chruinn a chur aip. Féadtar a pháid, mar rín, gurab iad na ceithe neite seo a leanár, bun agur bárr, lári agur leitmeall an Moda uド Deacair.

(1.) Le go mbéadó fírinne ceart ag an aighe, ní móri vi an fírinne a feiceál go lom thíreacáid comh riailéir rín nád féidir aon dul amuigh ná mearbhall a bheit uipéti ina taoibh.

(2.) Na iudai go leir go dtig linn eoláir a chur oifche, iñ féidir iad do riannnt ina ríteachannaibh.

(3.) Nuair a chomann an aighe ari na iudai atá i ngsac ríreis do ríomhaid, iñ i an cailíntheacht coitceann uド iñ ceart vi do loig 1. dtogach.

(4.) Ir é iñ eoláir iomlán ann, an aighe do tábairt fá ntheapa agur do chuirtear an ceangal agur an cormálaict atá iorí na iudai i ngsac aon 'tréireis eoláir,' agur dá éagmhair rín, gac a mbaineann le bhrí iñ le nádúir gac uile iudhára aca. *

2.

Tá ríomhaid téanta agairn ari an mod uド, a ceap iñ a cum Deacair, agur tá ré comh maist agairn iarrhaict a déanamh anoir ari an scéadh mír eile rá teagasc do chur tré cíle agur do nochtáid. "Níl ceirt ari bhit eile iñ mo iñ riú dúninn a phrótheac 'ná an ceirt seo:—cad é an iudhára é 'eoláir an duine' (i.e. an t-eoláir a bionn ag an duine), agur cad iad na neite go dtig leir eoláir a chur oifche?" Do minig Deacair dúninn iñ an mod cad iñ píopeoláir ann, agur cuipeann ré an ceirt móri tábacta eile seo cugairn, annrin:—'An píopeoláir é eoláir an duine, agur ma'r ead, cad iad na neite gur féidir leir an aighe eoláir a phágáil oifche?' Tá rá cineál bpríteannais dírig inran aighe,

* Disc. de la Méthode, Part ii.

agus i f 1ad na fheamháca 1ad ar a bhráinn gac uile bheirteamhnaí agus gac aon eolair eile d'á dtig linn a bhíte agat. Ir 1ad d'á bheirteamhnaí 1ad ná :

(1). Bheirteamhnaí dhíreach na haigse ar rudaí ná le bhrúil ar bith acht in i an aigse amháin (m. f. $2 + 2 = 4$).

(2). Bheirteamhnaí dhíreach na haigse ar rudaí atá larmhuisi g 1 (m. f. ir leabhar é rin).

O'r rudo é go bhráinn gac uile fágair eolair ar na bheirteamhnaíibh rin, agus ná le bhréadraimh eolair d'fagáil ar bhealaic ar bith eile ; má cailleann 1ad a mbriéis agus a mbunúr, ir é rin le pád muna nochtarid rudaí d'úinn go fioiri mar atá na rudaí ionnta féin, ir fóillsear ná le fíordír fiocheolaí ar bith, d'á laisear, a bhíte agat. Tá, áirithe, aon énuaírac amháin fírinne ná le bainfeadh Dergaítear leoibh, a bheag nó a móir, eadón, na fírinne atá riachtanaí cún 1olige Dé do comhllionadh : mar do ceap r é ná le bhréadraí leis an aigse, san Spártá Dé, aon rcpúndach ealaíonta do 1éanamh oifé.

Ciomann Dergaítear ar an d'á bheirteamhnaí úd na haigse do rcpúndach, agus ir é rudo adeir p é ná le bhrúil maitear ná taipé ar bith ionnta cún cónalair do 1éanairt d'úinn, agus ar an aothar rin, suí ceart 1ad a chaitream i leacáit.

(1.) "Ir leabhar é rin": "fiaothaire na gceadraí" a nochtann an fírinne rin don aigse, acht ir minic do meall na ceadraí a céadraí rin me, agus a chuireadair an duib ina gheal oísm; agus d'á bhríis rin, ní hiontaoiibh a bhríothair, "óir, an rudo do meall duine uair amháin, ní ceart do aon iontaoiibh a bhíte aigse ar an rudo go bhráit aipirt." * Dá mbair i an fírinne ir rimpurde agus ir roiléire i, ní fíordír linn a bhíte cinnte ina taoibh. "Ca bhríof 1am ná le bhréaduigeanann Dia go mbéarach meapbhail intinne agus d'uil amuigh oísm, nuairí adeiríum $2+2=4$, nó, nuairí áirítmh plearganna ceartnáise, nó rudo ar bith eile d'á fhorbó." † Acht céart atá fágáta agam

* ire Med.

† 3ième Med.

anoir, mar rín? Tá teac an eolair leasta ar láp agur ina rmidípíni. An mbéid oím anoir mo faoisal do cùrp Óiom gan aon fírinne a bheit agam faoi ríu ari bít 'ra domhan? nó, an gcaitír id me glacaod le gac uile fírinne, tá theacraet liom a chreideamaint, agur gan a fíor agam cad chuirge go scíreoidim í? Fán oírt go fóill! "Cogito, ergo sum" (rmaoinim, agur tá bhris rín, taim), tá an fírinne rín comh roiléir rofearcra nac féidir a bhréaghusgád. Féad! rín é an élög bhuinn go dtógsfar teac nuadh an eolair uipré.

Sul tá n-abhrainmio a chuitte, ámhaí, i dtaoibh an 'eolair' rín, ní mór beagán a pháid i dtoradh ari thá níodh go bhfuil dulcthaínt aca leir an gceart rín.

(1.) An tAimprear.

(2.) An "Cogito, ergo sum."

Téanfaimio iarrhaet ari an gceád níodh aca, do miniuiseadh ari dtúir. Ifreidil do cás cad i 'aimprear' ann, óir deirimio apáirt agur apáirt eile 'níl aon aimprear oím nac dtiocfaidh ré' ghl. Bionn aimprear ari dhúine am ari bít nac dtig leir a pháid le dearbháct an fíor an ríu atá or comair aisgne níodh nac fíor. Do réir na bhréallramh iir éirí aimprear ann, "an cuma ina mbionn an aisgne nuair a bionn bhréiteamhnaír aici thá 'téanamh, agur nac bhréadann rí a pháid ari fíor é níodh nac fíor."* Bionn an aisgne i gceár roinj thá comairle, nuair a bionn fíoraimprear uipréti. Tá bhríaruisgeadh dhúine dhoit cé aca baidh theire leat an hata a bhoið ag ari gceádatair. Ábhair ní an hata a bhoið ag Fionn mac Cumhaill, théairbh nac raið a fíor agat, nac dtiocfaidh leat rogha a 'téanamh, mar nac raið cúnreanna ná eolair agat cún t'aisgne do fiosruiseadh ari aon taobh: 'Bhéad 'aimprear' oírt, agur 'fíoraimprear 'Díultas'† a chugtar ari an aimprear rín. Acht thá bhríaruisgeadh dhúine dhoit an mberidh an gcaidilis thá labhairt ag muinntir na hÉireann go léiri fóir, céard aithearraí? Bhéad cúnreanna lároifé tábactaca cún a

* Coffey, Epist. I., l. 32.

† Dubium Reale Negativum.

nao go mbeirð, le congnam Dē; acht ina scoinnib rín tall, béaladh círgeanna eile agat cún gan é do nao (farior go bfuil!). Béaladh círgeanna lárope ó gan taoib — béaladh aithreas ar — ír é ainn a tuigtar ar an aithreas rín ná ‘Fioraimpear Óeimnísteas.’* Acht tád aithreas eile ann freisin, ar a dtuigtar ‘Aithreas Órrouiscte.’ Óealrað duine leir fén, b’férdir, mar reo:—Tá an téird rín fírinne arobair agam aonair, agur círeidim go lároip é, acht mar rín fén buidh máit liom eobair níor fearrí ír níor círinne a fágáil air, ionnóir go mbead in-ann a miniuscach agur a Óeimníuscach go roiléir do duine ar bith a círgear ceirt cígam ina taoib. Agur leir rín, cromann ré ar an bfrírinne úd do gcuimhneach agur do cír tré ceile, mar a Óealrað duine eile ná mbealadh riortha ná eobair aige ina taoib. Círdeann ré an fírinne go fior, acht gníonn ré an gcuimhneach, amhail ír ná mbealadh aithreas air. Tuigtar ‘Aithreas Órrouiscte’† ar an aithreas rín (mar aodéalrað, gúrabh é an duine fén a círgeann an t-aithreas ar an aighe, cún a cír Ófiaidh uirthi tuille eobair do fólátar). Ír fearradh eobair an duine an t-aithreas rín, má gnítar úráid ceart de. Cé aca fiorga aithreas ná aithreas órrouiscte a bhi ar Óeascarter? Óeili Meicisír agur an Doctúir O Cobhais gúr fiorga aithreas Óeimnísteas a bhi air. “Tá aithreas oifm,” agra eifrean,

“Pour des raisons très fortes et murement réfléchies.”‡

Sil Óeascarter, mar rín, go náibh an fioraimpear úd riachtanaid cún eobair a fágáil, agur ar an aodhár rín, go náibh ré ceartuscte aige an t-aithreas rín do bheit air. Ná bhris rín, má tá an ceart ag Óeascarter, tá óeile le heobair an duine agur níl bhris ná éifeacht i n-aon círduin eobair atá agatinn.

* Dubium Reale Positivum.

† Dubium Methodicum.

‡ ire Med. ix

3.

Ír iad na ceadarfaða mar aon leir an aigse a tuisann
gac eolair dúninn, agur mā gníonn riad-pan a ngnó
ra ceapt ír fioireolair é an t-eolair a bionn againn.
Ach, rul dá ndéanann an dhuine aon rcpúdað ari gnd
na haighe ina gceadarað, réacaint an ndéanann riad
i gceapt é, tá iontaoibh ionlán aige arta pojm ré.
Tuigtar do, fheirín, na c' bpeadarfard ré an rcpúdað
rin do déanam ari a ngnó ari aon bealað eile ach leir
an aighe amáin (ír é rin le páð, go scatáitíð an aighe
faipe a déanam uirtí fén agur ari na ceadarfaða, an
farad atárd ag obair, agur go bfeiceann rí annrin an
bfuillid ag obair i gceapt nō na c' bfuillid). Ach, tusa
bphágtar ari cumar na haighe an rcpúdað ír an faipe
rin do déanam, níl aon fágair againn ari eolair cnuinn
ealaðanta. An fiophaithearf úd Órfcarter do cnuip-
feadh ré ar cumar an dhuine aon rcpúdað ealaðanta
do déanam ari a curo eolair (mar, do péir Órfcarter,
caitífar a cnuideamhaint pojm-ré na c' ndéanann an
aighe ná na ceadarfaða a gcuio oibhre i gceapt, agur
na c' féidir aon iontaoibh a bheit ag dhuine arta). Má
tá an ceapt iní an méid rin ag Órfcarter, níl fioph-
eolair le fágair ag aoinne; ach níl an ceapt aige, mar,
níl gnd ari bít aige den bphágtirearf úd, agur mar
rin de níl ré ceaduigthe aige úrárdo do baint ar.

Deir ré fén, amháin, go bfuil cnuireanna lárope
tábhactaða aige cun úrárdo a déanam den bphágtirearf:—
‘eagla na heagla, go mb'férdir go bfuil dhoicéirriord
éigin do mo meallað, ír do mo cùr amuigh — gur
meallað go minic céana mé, agur go mealltar go minic
fóir mé — gur.’ Ach, ar cuala aoinne ariam a leitíeo
de rceal i mbairr bata! an bfuil dhuine ari bít ra
domhan móir a bheadh comh dítcéilleadh rin, ír go dtabharfað
aon lír ari na cnuireanna amhactaða reafóideaca rin,
nó a caitífeadh amháin ír dhoicéir ari an aighe, ari an
meabhair cinn, agur ari na ceadarfaða do gseall Dia ód,

mar gheall oíche — b'férdir go scuireann tóisíachair air a chuid eolais do scrúdadh níor feapar, aict rín a dtiocfaidh leo éta a théanamh. Dá bhíg rín, níl an fiosrathair leat i gceart ag Dercarter, ceannaiscte ná dleasctac, óir ní fágann ré ar chumars an duine ceart an eolais do fuaireacht ná do phróiseas ar bhealaíocht. Is é an fát a ntheantaí uifáid te Mhod, ná cún na haighe do chur i dtreos agus i n-eagair ionnair go bpréadfaraidh rí bpreiteamhnaír cothrom cónair do éabhairt, ar gac rudo. Aict, cuireann an fiosrathair leat a bhi beartuiscte ag Dercarter, tóisíachair ar an aighe a ruile ro dhúnaidh i n-aigaird na fírinne roimh-ré, gan gába gan maectanair. An amhlaidh nár féad sé uifáid a théanamh den Amhráin Órbhuiscte? Óir tig leir an duine an tainmhair rín a bheit air, agus iontaois do bheit aighe ar a aighe agus ar a céadraíodh inar an am scéadna: cuireann an tainmhair Órbhuiscte gac clonaíodh amach ar an aighe, i dtreos go mbéaridh ar a cumars bpreiteamhnaír cothrom a éabhairt ar gac uile níodh dá scuireataí os a cónaí. Címro, mar rín, náic laibh aon éall leir an bpríomhthair cún eolais do baint amach.

Mairidh leir an "Cogito, ergo sum," deirimidh go ntheanann Dercarter é féin do bpreasnuadh ag théanamh an bpreiteamhnaír rín do. "Smaoinim," appa eirean, "agus tábíg rín, táim." Nuair aitheir ré 'rmaoinim' is fionn do é, gan amhráin. Aict cé'n éaoi a dtig leir a baint amach ar rín go bfuil ré féin ann ar bith? Cailtear a páid náic féridh a baint amach ar go bfuil ré féin ar bith, muna bfuil an bpreiteamhnaír eile reo na haighe aighe roimh-ré, "An té go dtig leir rmaoineadh, tá sé ar bith."* Aict, náic dtig Dercarter féin le tuigint dhúinn ceana, náic bfuil bhíg ná eirfeacht le n-a leitereo rín de bpreiteamhnaír? Agus, mar rín de, címro go roiléir náic bfuil inar mhuinphréim úd 'Cogito, ergo sum,' ná i n-aon chuid eile tá cealgair aict 'glacadh roimh-ré,' ó bun go bárr agus ó túr deire.

* Balmes, *Filosofia Fund. I. c. 6. § 68.*

Ír é céadu ñuro a éputúisgeann Descartes dñinn leir an mbunfírinne rín ‘Cogito, ñrl,’ ná go ñfuil Dia ann. Ír é bñis a bí ag Descartes le Dia ná ‘rpiopad mó-mait, mó-ionlán, riopuridé.’ Seo é an bealacl ina gputúisgeann ré go ñfuil a leitérí ann:

I. “Tá rmaoine agamra im aigne,” deir ré, “ap ñuro eigin rámait, ionlán ann fén, dapt dual beit ap bit (existere); * agur dá bñis rín, tá a leitérí .i. Dia ann.”

II. “Ní feadraí an rmaoine rín teacht ó ñuro nac ñfuil ionlán gan teóra, ní luighe ná mar a ñfheadraínn fén é a cùr iptime im aigne fén; mar rín te, ní fulairi nó tá an ñuro rámait ionlán úd ap bit ann, agur gur b’ é do cùir an rmaoine rín iptime im aigne: agur ír é Dia an ñuro rín.”†

III. “Agur, ñuro eile fór, ír eol dám nac ñfuium ionlán ná gan teóra ionnam fén, agur ó’r ñuro é nac ñfuium, ní cnoicfaí liom mé fén do éputúis a ná do cùir ap bit. Ap an aðbarr rín, caitfaí a nád go ñfuil Dia ann, agur gur b’ é do éputúis ír do cùir ap an raoisgal me.”‡

Dearbhúisgeann Descartes ann rín go ñfuil an domhan ann i ndáriub. Tá Dia mó-mait ann fén, agur ní fíordíp leir aoinne do meallaí. Do éputúis Dia an duine agur gac níd dá ñfuil ra duine — an aigne, tuisirin, meabair, madaig na rúl, éipteact na gcluas, motúis a, ñrl. Act, cimpeann na céadraída céadraína rín ina luighe ap aigne an duine go ñfuil an domhan ann larmuis den aigne. Ap an aðbarr rín, tá an domhan agur neicé an domhan ann i ndáriub, óiri, dá mbu ñac mbéaí, béal Dia ag meallaí an duine. Mar rín do gac uile fírinne go naib amhínear ap an aigne ina taoib ó cianaiub; éputúisgeann Descartes ap a bealacl fén go ñfuil bñis ír bunúr leoibhá go leir,

* Cf. Discours, 4e p. ; Med. 3; Princp. 14.

† Cf. Discours. ibi.; Princp. 18.

‡ Med. 3; Princp. 20-21.

agur rín é an caoi a dtógann ré ‘teac an eolair’ an achaír ari an scloicí bhuinn do ghluaireadh dhaingin éin dár leir “Cogito, ergo sum.” Acht má gnítear rcpúdar ari an scruthusád rín a bheir Dercaptear uairí go bfuil Dia, ír an domhan ír eile ann, cífarí go bfuil ‘glacáð-pomh-ré’ (petitio principii) ann ó tús deirfe. Mar baineann ré úráid ar an mbunfírinne “ní bionn aon phud ann, gan a chuir a bheit leir.”* Acht, níl aon ceart aige é rín do déanamh, mar ní tig leir an búnfírinne rín do déanmhusád go dtí go scruthuigeanann ré go bfuil ré féin, Dia, ír an domhan ann i dtorac. Ar an aothair rín, tá an teagasc ari fad gan eipeacáit.

Do tús Dercaptear bunáite a faocháil ag fíeacaint le riacht agur bail do chup ari an dteagasc rín. Rinne ré iarrhaíct fíreirin ari tráctasád i dtaoibh béalair, † acht ní mo ’ná go maic d'éirig leir fán iarrhaíct rín. Ír deacairí an chuid rín dá teagasc do chuirínt, agur ní ari rín de, ní bacfaimid leir annro.

Ais fíeacaint riail dúninn ari bheatá Dercaptear, tig iongna oírainn. Feapí do b'eadh é, a riail éipim aigne agur gártacht ír meabairt éapí bárrí ann, agur dúnill pónidóir i n-eolair agur i léigeanann aige. D'éirig leir obair comh móir comh taipbeac rín do déanamh ari fion ealaídan na hArdmheácta go bfuil a cail leacáta ari phud an domhain dá bárrí, agur a ainm i mbéalair lucht léiginn agur foíluma ó foin aleit. Buaileann ré bocáir na feallra annraír ari lóis eolair,—mírneacáír ír meannma ann, boirraír ír fumneamh na hóige ina chuirleannaiú, agur iontaoibh ionlán aige ari neart a chuiríona agur a aigne féin! — é ais ceapád go n-éiríodcaid leir gáe uile cineál eolair do baint amach, agur gáe uile círuairdeairt do phróiseac ari a gúftal, agur ari a ríuamh féin. Acht, fíeac! annraír atá ré aonair i n-umair na hamhleáire, agur gan ari a cumaír an fírinne ír rímplíde ari bít do déarbhád ná do déanmhusád, acht á chup féin i bponse, agur i dteananta,

* Principium Causalitatis.

† Ethica.

agur ‘petitio principii’ marí bunphréim aige leir an gscruthasadh a chéasann ré d'úinn. Céard do bain dá tréodír é? tá, gur ceap ré an mod úd do éur i ngniomh inran bfeallra, thíosad marí do éurí ré i ngniomh ’ran díriúneacét é. Sín é an tuatail mór atá déanta aige. Tá a fiúr agairn, dá gseipe an rcpúndadh a gnítear ari fírinne na hAiriúneacsta, agur dá méid a cuitaír ina gcoinniú, gurab amlardh i fheadar agur i foinleisce a nochtarai iad i ndeireadh na dala, toisc go bhfuil na bunfírinne mórta fágta, ari a bhfuil gád uile riú eile ag bhráit. Aict, ní marí rín don feallra, bír, má cuitaír na bunfírinne féin i leacthaibh, agur má deirtear ná e bhfuil bhris ná bunúr leobhá, nil clocháin fágta annraí ari a dtógsfar teac an eolaír. Míor éris Dercaptear an méid rín. “Le d'úil inran iomarca, cailltar go minic an t-ionlán,” agur b' é a fheadraist rín aige riúd é. Bí d'úil ran iomarca aige; cuairt ré cap a thiceall agur cap thiceall a aigine; agur do loic a aigine aip. Síné an botún mór a minne ré, agur nil léigearán ná innriant rceál ari an méid díosbhála a minne an teagairc úd Dercaptear don feallra ó foin aleit. Feadar iongantach do b'eað Dercaptear, gan amlair, aict ní móroe gur cuitáinig ré ariam ari an feanraíodh: ‘In medio tutissimus ibis.’

sean-dúil na nGall.

platon

Teangeolaí agus scríbhneoir
do ghnáth feadhlaitheach agus t-oibráir
ar son na hÉireann,
Abhrán, 1920.

FOCALÍ AG A ÚRUIL CIALL RÉ LEIT 'SÁN AÍSTE SEO.

Διγνε ἀναμέναται= intellectus possibilis.

Διγνε φερόμαται= intellectus agens.

Διηγήσιμαιμελάται=Mathematics.

Διαμεόλαισθεαται=Psychology.

Διαμ ιαράνται=irascible.

Διαμ πιανάται=appetitive soul.

Διαμ μέαρύνται=rational soul.

Διαμμιστέαται=transcendent.

Διάρεολαισθεαται=Ethics.

Διάτραύδα=senses.

Διάτριπάτεοίμ=sophist.

Διάμετραται=Geometry.

Διόμιαιόται=a critic (philosophical sense).

Διηπάριταισχάο λε=participation in.

Διαμαννόιμ=communists.

Διγρόιμιόται=objects.

Φεαλληράτη οχτονάται=dogmatic philosopher.

Φίμιννε αοναμιαται=particular truth.

Φίμιννε ιομλάναται=universal truth.

Πολύμαιμελάται=civilization.

Ρυθαί φεαται=phenomena.

Σειλη αοναμιαται=private property.

Σίλτιν=imagination.

Τεόιμι αν φεαται=theory of knowledge.

PLATON.

Ó'r iudh é gur fág feallra na Sphéise a phian go daingean ari feallra na Scol ir na hEaglaise, ir tábhactaíse do Ówine i a léigearán ír a rcpúndach 'ná aon feallra eile den tréanaitheoir. Ir agh an nSphéis a b'í an nórmairpeacáit ír árra, agur ír uaití a craobhrasóileadh léigearann, iompar ealaða ír eólardeacáit ari fuird riann na hEodhra. Bé nómairpeacáit a cleachtuis Impire na Rómé, ir ó fhaoráid na Sphéis a fuaip ré a ceacád. Ir mó feallramain a b'í ra Sphéis ó Eriachlúir go nádúrtotler riomh aimhíní ari oTísearpha. Saoi te 1aoíran go Ófhuil a gclú ír a gcaill i gcair an domáin. Acht amáin Árígrotler, níor leig aoinne aca phian comh mór le Platon ari círrai na feallra. Dothein Árígrotler obairi anachábaecáe, acht mara mbeadh Platon a b'eaic ann riomh pé, ní b'eadh leitíre Árígrotler agairinn. Tairbeáin Platon don rliocáit a tainig ina Ónaird an truisce ír feapar cun caethrach na fírinne agur deirtear mara mbeadh an t-eólaí fan a fuaip Árígrotler ó teagasc Platon, gur beag de tarbhe a tiocfaidh ari a fhaotar féin.

CÚNTAS AR A BEATÁIN.

Sap a rcpúndócaimíó an obairi a minne Platon ari ron léiginn an domáin, ir ceart d'úinn cúpla focal a ráid i dtaoibh a beatáin. I gcaitair na hAithne do phuigad é ra bhláthain 428 riomh teacáit ari oTísearpha. Le linn é b'eaic agh éiríse ruar cùir ré anaistíum i Ófirlódeacáit, agur nuair a tornuig ré ari rturdeáir na feallra, b'í phian na filiudeacáta ari a rcpíbinni. Do clúduis ré a rmaointe i dtéange Ópheáid, agur mara mbeadh gur leig ré don Óféríte filiudeacáta a b'í aige féin cùir iptead ari a curio feallra, b'féríodh go Ófaisímir teagasc níor

buaine uaird. Ír beag dá faoisí a bí caitte aige nuair a bí feallra a thípe dúncair fochlumta aige, agus obair Easaclitir if mór a leigseadh ré. Duibhírt an raoi rín nárth féidiril dúninn aon "fíor" opháisail, mar bí gáe aon phuio faoishalta, ceanfaradhac "ag níte ar nór rímuicim." D'aontuisí Platón leir an tuaipim rín, acht nuair a chom Socratéar ari teagasc ari phuio na caerlae, do lean Platón é.

Ír é an trúise a bí ag Socratéar ná, na Daoine a ceirteusgád cun a tearfáint dóibh ná phairb ag aoinne acht tuaipimí, ná phairb aon "fíor" ceapta aige. Ní maic le fearr aoinne a bheit gá leigseusgád dho go bhfuil ré aineolaí, agus o'éipis lucht na caerlae cun Socratéar if euirpeadar cun báir é. Do b' é tuaipim Socratéar gurb é an t-aon phuio amáin a bí deiminiústeac aca rmaointe a baineann le bhearrá if phubailci agus ná phairb acht dat na fírinne ari gáe aon rágair fearra eile. Do comáipis ré do gáe aoinne "aitne a cùp aip réin." Mar aduibrámatair céana, do lean Platón Socratéar if ophóisluim ré móran ceacta uaird. Táir éir báir a máisírtír do éuaird ré i gceim ari loingeodlaír if ordeacáil. In a chaitil i ntíorthaibh táir leabhar do capaibh Euclid aip, agus euirpeadar aitne ari a céile. O'éipis capadair eatorcha, agus opháis an muinteoiríar rín pian epi píobáinní Platón. Do éuir ré Aifric, Éigipt, África de, agus if mó leigseann a bairis ré ó faoitibh an Oirthear. Coimeád ré gáe tearfáirc aca, ag maectnamh oíche ina chporóde.

Táinig ré abaire fá bhuiléain 387 agus éuir ré pcoil feallra ari bun i nGáilphón an Acadaimh iniar an Aithinn. Bairis na macléisinn éuise ó gáe áirid. O'éipis a cail if a clú, ní hamáin ari phuio na hÉireise réin acht ari phuio na hÉireanna, agus ba móri an chrodeamáint don Aithinn a leiceáid te faoi a bheit ann. Nór neamhchoitcianta cun teagairc a bí aige. Ír é nór é rín ná riubal i measc na macléisinn ag cùp if ag fheagairt ceirteanna ra cónpháid leibh. Ón nór rín do chugadh pheriparateticí

(1. Daoine a bhoth ag riubhal mórthiméall ar feoirí feallra an Acadamh).

Fuaiprí ré círeagád ó Chára Ódó, Dáibh aithn Tíon, doil go Sipacúr éin an rí ós a tábairt ruar. Do éuard. Ír é céad níod a thain ré ná círra céimreata a múnineadh do Dioníriur, don rígs ós. Círrí an rúrdeasach cnuaidh tuilleadh ír feairg ari Dioníriur, mar bhuachaill leisceamhail, cnámhthiomhdoin a bhi ann. Do éas ré dhuim a láma dá mhaigisírtír agus níorbh fóláirí do Platón imcheacht abaire. Do lean ré ari an múnineadh le túrthaist ian Acadamh go cionn rícatamh eile. Do éas ré tuairí eile go Sipacúr o'riarphair Dioníriur a círrí ari a leap aict do teip airi gian. Ina dhiaidh rín níor círrí ré rúim i n-aon rúin aict fa bheallra. Fuaiprí ré bár fa bliadain 346 rúin amhráin ari oitseartha.

A SCRÍBHINNÍ.

Ír mó leabhar a gcuioth Platón, agus tá nór an file le feicint i ngeáid ceann aca. Marí rín féin, níor cum ré aon filítheacht. Ír iad na hainmneacha a tuigeadh ari a chuid leabhar ná — Apología, Críto, Hórigíar, Simpórium, Phaedo, Phoblaist, Crítíar, Na Dúigte agus moíán eile aca buidh liopta le háiseamh.

feallsa platoim.

I—TEOIR AN FEASA.

Síráid don easna a chiallúiseann an focal feallra ra Síréigír. Deirteann Platón go bhfuil an t-anam daonna ra thoirdeacht, agus go ndeineann rí a thíceall ari an Ófírinne a théanamh amach, agus na ceirteanna móra a baineann leis an raoisgal ro ír leis an

raoſal atá le teacht a phéinteac. Acht de réir an "Symposium," ní folairí don anam eolair éiginn a bheit aici ar dtúiř mar náic eolairdeacat daoi an feallra. Caisfimíodh bheit ullamh cun na fírinne a ghlaicadh mar ní fógluimeoscáidh an fearr gan dada gur cuma leis aige nō uairí i. Ní heolairdeacat daoine go bhfuil eagna ionlán aca i acht an oifead, mar i f é an feallraí an té a loingsean eagna, níl rí aige céana. Is ionann an méid rin tuar i f a pháid náic é eolairdeacat Dé an feallra, mar taoibh amuigh de Dia níl aoinne eile a bhfuil eagna ionlán aige.

Tornúigean an t-anam ag déanam iongnaiodh de gac furo. Is mó ceirt a bhíonn ag dul ra mhileann uirthi go dtí go bhfaighinn an feallra an roéal a phéinteac. Rugadh an feallra ar iarrachtaidh don anam chláirte teacht ón gscríbhéadair. An iarrachtaidh ro a dhéineann an feallra ar na hainmharaiibh a fócaíuighadh círeann ré feabhar ar ariú raoſal is ar ariú mbéara go léir. De réir Platoin, rin toraí eile a gheibhfar ar an bfeallra. Dhein. Socíatear a dhícheall cun a chuirbeant do gac ar capaí ra tráchtáil air ná phair aon furo dhéinneac aige, ná phair aige acht tuairimíodh. Ar an gcumha gceádona dhéineann Platon go bhfuilimíodh go léir aineóniac acht nuaír a chuirimíodh cun doiríseacat ar dtuisgrionna a gcairpeadh, guribh é rin toraí na feallra.

Dá bhíodh rin i f é Teoirí na nIdea agus teoirí feara meadhan a feallra go léir. Ar an mbun ro atá a fearrath ná, go bhfuil ann a leitheadh de furo mar eolairdeacat ná Sár-fios.* Is fiosr an fios ro i gcomhnúide don té a gmatóineann. Címíodh go bhfuil eolairdeacat ann, cuij i gceáir, áitriomhaimreacat. Tá an eolairdeacat rin "togaí ar bhanáirte airíte rímpliúde atá comhroinéir rin agus go nglactar le n-a bhírinne gan aon chruicighadh." Is féidir eolairdeacat a bheit ann acht cionnach? Sin i an ceirt atá pojme agus rí phéinteac a dhéineann ré de i f eaibh gheibhme a feallra.

* Scientia.

Dála Cant, do éus Platon fé neamh go raibh difriúdeacáit móri roiri iudai peata, an gnátheólar atá ag an duine coitcianta, agur eolairdeacáit. Ír mo báramail a chnuafaisgeann "fearg ja tráid" ó mairdin go hoirdé, aict bionn a n-umháid tré n-a céile. Fiafhusig de (ar nór Socratér) cad éinse gur dónis leir go bfuilidh fios agur ní fértoir leir aon ñeimhniusgád a tábairt duit. Ír minic a tágann pláimárasairde, agur imreann ré ar thiana an duine coitcianta, agur leir an mblianaír cuipeann ré an duib ina gheal air. An taoibh eile òe, ran eolairdeacáit címio beart fírinne atá fios "i gcomhnúrde ír go deo," cuipe i scárl i ndáiríriomháireacáit. "Neite atá comhionann leir an níod céadna tá riad comhionann le céile" — roiléipre i seo a bheir fios go bráct. Ír cuma cad a deintear leir an roiléipre rín níod cad a deirtear ina taoibh, bheir rí fios. Aict inína iudai peata má cuirtear atárrusgád air na iudai mórtimcheall, ní bheir riad ran fios, ré rín le pád, go bfuilidh fios fé coinseallaibh. Cuirimíod i scárl an abairt seo "tá 'Cloc na riottána' i gceatair Luimnís." Le linn na lochlannaí, ní bheadh an abairt rín fios, agur dá mbuidh iud é nár gheill Saorfield do Hincel, ní bheadh ré fios. Annraian tá ré fios fé coinseallaibh. Aict rá roiléipre tuar, bí rí fios, tá rí fios, agur bheir rí fios go deo.

An bfuil aon ceangal roiri an dá taoibh, roiri iudai peata agur eolairdeacáit? Cad iad na cuijpóiríde a baineann leir na céadraibh, agur cad iad a baineann le hólairdeacáit? Éus Platon iarracáit air fheagras a tábairt dúninn 'ran airte tárcamail ní "Teoir na níoea." Seo an aghaidh a minne ré:—

1. Mar aonbhairt Epiaclitur leanann atárrusgád air atárrusgád air gac eolair a bhealtniúiseann ár gceadraibh, agur dá bhiúis rín ní fíradhaimir fírinne ionlána oifigáil ina dtaoibh. Táid aghaistíonn atárrusgád, "ag mic air nór ríputáin."

2. O Socratér (cé ná raibh aict cupr fios air bheara

aigse-rean) uფogluim r , p reirin, n c f eror  E olard eact a  beit ann g an f ipinni ionl ana (c uij i g car r oil e pri).

3. Ir le ir go  fuisil E olard eact ann, a ct mar r in f ein n  f eicim o a curp oiri de i r ao gal na sc eadra , mar n  f eror  d uinn f ipinni ionl an a c ur le c eile o e ol ar c eadra d ac. Ann an, nuair n c f eror  iad r fa g ail o r ao gal na sc eadra , agur o r r u  e go  fuisil curp oiri de ionl ana, rear am a a i n e olard eact, n  ful air n  go  fuisil r ao gal eile ann, r ao gal ma mbionn f io p usd ai "n a r iceann." Ir a i an r ao gal ro a  u sann Platon "Sao gal na n f dea."

Sin e  stu b ait  Platon. Ba le ir do go  u sann a i sc eadra  e ol ar d uinn a i na curp oiri b aonara o, agur go  f a g m o f io r ionl ana c a i an "f mao ine a " i n - i n -a ig ne. Do  ta ir s r e an t pli ge ma   fuisair a i n -a ig ne an f io r ionl ana c a m iniu g a d  d uinn, a ct c un an c huad c ar r in a  b og a , do  c r ut u is r e Sao gal na n f dea. C ait p im o r om pla a  ta b ait c un a  te as arc a f oillri us a . Do  t uis Platon (agur Soc rate , le ir) go r ai b i n -a ig ne an duine f mao inte d ala Ma ite ar,  ilne act,  a onn act,  ri . C ionn ar a  be art o car de f mao inte mar r in r an a ig ne? Ni  f eic f ide r a dom an ro, r a r ao gal amu g iad. Do  t uisf ide go r ai b fe ap  "ma it ," ir cap all "ma it ," ir c ail in " ilu nn" a ct an Ma ite ar ir an  ilne act, ni  r ai b r iao r in le f eic int ag im ce act m or t im e all. Irte is i n -a ig ne an duine do b i na f mao inte r in,  am it ac. Ni  fu ai pe ad t pl o na sc eadra b ai b iad mar ni  r ab ad ar r a tr ao gal amu g. Ni or  c r ut u is an a ig ne iad. ( ub ait Locke,  ear el ai, Hume le n - i l inn g ur  c r ut u is). Ann an, ni  fol air n  go r ai b t arr ao gal, ma  r ai b an a ig ne u air  e ig in, agur ma   fuisair r i r ol ur g lan c un na curp oiri de u o a  t uis rint. Sao gal na n f dea an  ait r in.

A i rt, ir minic a c ailleann duine n  r u  a  ilne act, r t ad ann r iao de "c om p ai pt iu g a " le ir an " ilne act" (an f dea). A ct ni   to rn u ig ean  n a ni  im ti ge an  an

Áitneacht féin, fanann rí mar a gceáonta inniu féin eorúche. I uchoraí ír dhois línn go minic gur mar a céile óa rudo go heacht acht nuair a bhealatnuisimhio nior séipéil iad ír pollur ná fuilte acht ag fheadaint mar a céile. Cuirtear fíghúirí ar an gcláir duib agus tuigtear triantán air, acht ra bfighúirí níl gac dom rudo a deirtear ra taighdeant atá ann. Deirtear, cuir i gceár, go bfuil fad gan leithead ina chuid línte, acht i ngsac líne den triantán atá ar an gcláir tá leithead, gan amhras. Níl ar an gcláir acht ramail, pictiúirí den triantán ceaptaí ar a dtíráctar i gCéimreata. Acht cá bfuil an fíor triantán? Tá rí i Saoisal na hÍdeas. Cuirteann ar fíghúirí atá ar an gcláir an triantán (fóe) "i gcuimhne" Óúinn. Ír mo fíghúirí Óe ir feidhinn a dealbhúsgadh ar pháipéar no ar an gcláir agus tá "comháiltiúsgadh" aca le "triantánaí" acht ní ceaptaí a rád gur triantáin iad.

Cad é an ceangal atá idir rudaí neacha agus na hÍdeai? Sa "Phaedo" leigimhígo bfuil "comaoim" eatopra, ní gur "láithreach dhoibh" an fóe. Céibeanna de rna hÍdeaiibh, ní aitíríofra, ir ead rudaí. "Ir feap Socratér." Ír ionann ran ír a rád go bfuil "daonnaí" ag Socratér. Tá "daonnaí" ag Ailtireoirí ír ag Achillér ír ag gac feap eile, mar tá "comháiltiúsgadh" aca go leir leir an fóe, — daonnaí. Ní feap capall, amhras, mar ní "comháiltiúsgadh" ag an gcapall le "daonnaí" acht le hÍdeas eile ná, le "capallaí".

Ón méar rín tuigimhíto cionnair a ceap Platon a ceasair go leir. Ar dtúir, b'í fíor aige go raiib Eolairdeacht ann ír ná fachtar a currónairde ra traoisal céadfaidh; annraian náicé foláirí dhoibh beirte i n-áit eisín, gurib é áit é rín ná, Saoisal na hÍdeas, go raiib ceangal idir an da traoisal. Ina dhiaidh ran do minis rí Óúinn cad é an rónt ceangail a b'í eatopra. Cun feallra Platoíon a tuigint i gceaptaí, ní foláirí Óúinn rceal an duine idir corp agus anam-dhagáilt. Ir i an truisce

is feappi cun an rtaiprin rin do foillriusgach na dhuine aipisste do fagailt agur a iarrparo air a roéal go leir (fē mar a mún platon do é) o innriunt dúinn. Tábhairfaimid Airtíodéar air — is cuma ead is ainm do mar ni ceartuiseann aet a rtaipri uainn. Seo cugainn anoir é:

Airtíodéar:—" Féad oísm, anoir, agur cífirí corr. Ni féadfaí m'anam dofeircint aet tá ri ionnam gan daib. Uair amain, ni raib aet anam ari faid agam, agur do comhnuigear — m'anam atáim do rád — amearc na ndeite i Slab Olimpur. Is bheag róshac láshac an raojal a carthear fan ait rin. Do fuairbear, comh maist leir na míte anam eile, capbad is dá capall fé. Do tiomáin gac anam againn a capbad féin. Aet anoir is airt, ceip ari anam bocht eac briosmair a rmaectusgach agur do chuit an capbad comhgaras do calam, don ére. Saileas an ére an t-anam agur dofar corr dhaonna no ainnítheas uirte. Mairip liom féin, do éiris liom go monsantac go cionn tamall, aet do bior im comhurde i Saojal na nídeas go ronarae. Sa traojal rin is férdiri don anam gac rudo a tuisrint dípeas. Is ann atá Maitear, Áilneacáit, Dhaonnaacáit, Triantánaacáit, gac nídeas ná fuil aet a briosmraida is a ramalta ra doman ro. I Saojal na nídeas, fheirin, do tuis curio de rna hanmanaiib na nídeas nior roiléire 'ná curio eile aca. Agur nuair a ceip ari na hanmanaiib a bfeappi tuisrint, an capbad a tiomaint, nuair a tuiplingeadaír cun an domain seo agur do clúduisgead i geoirípalib daonna iad, do deinead feallramain díob. Nuair a tuipling anmain eile go raib an tuisrint nior luigh aca beagán 'ná mar a bhi ag anamanaib na bfeallram, deinead níse de díob ra traojal ro. Mar rin do gac raíspair anma de néir a tuisriona i Saojal na nídeas agur geallaimre gur deinead cealg-párdteoiríde ra doman ro de rna hanmanaiib is aineolaige a bhi i Saojal na nídeas nuair a cuipeadó coppa dhaonna oíche. Is minic a tainig anam ari air cugainn tar éir

tréimhre dona mibéarfaí a éaitéamh an fáid i pí a bí rí i gcoípp raoonna agur cuipeadó ar ait ait aitírt cún an domáin reo i i bhfuilim gádair, capaill, nód ainnmíodh eisín do réir olcair an traocháil a éait rí ar dtúir.

“Cáinig an lá guri ceip oípm réin an capbaod a tiomáint go rílán agur do deineadh feairn dhom, nód bhéidirí guriú feappa òam a pháid guri cuipeadó clúdaí copporoda umam. Bí ceadraoda rí coípp, agur i pí tréimhre rian a fuairead eolair ar an rórt domáin a bí larmhuisg dhom agur na huidhí a bí ann, cé nár éirísh ré liom iad a chuirínt go maist. Bí an coípp ag coiméad m'annam i n-aimeálaí mar a bhealbh píorún im timcheall agur b'í an t-aon bheart amáin a pinne na ceadraoda ná, m'annam a shníoraodh cún ‘cúimnígthe’ ar na hídeasibh. Dá bhrísh rín bain m'annam úráidh ar an gcoípp cún na hídeasí a cuí i gcuimhne ói. Dá bfeicinn (le ceadraodh feacainte) mórlán daoine, cuír i scáir Socratér, Eupiríodér, Ápriptophanér, cuipeadó an phádraig rian i gcuimhne òam Ídeá ‘na Daoonnaícta’ a chuis m'annam go roilleir i Saoisal na nÍdeá. Mar rín de, do gáeis tuid eile agur rín mo rceál agat go nuaige reo.”

CIONNAS A CHUAIDH PLATON AMUÍSÁ.

Do rcpáidhuius Ápriptotler feallra Platoin agur rian leírmeadair éairbeán ré cionnas a chuaidh Platon amuísá. Ó mairdin go hoirdé, mar aonáirfá, do bí Platon ag cuír riorth ar na tréimhre “barrmuisgtheach” a bí ag na hídeasibh. Mar reo a fuaireadó ar na tréimhre rín go phádraig “rcaptha leir” na huidhí a phairb “compháirtiúisgád” aca leó. Do réir Ápriptotler, do cheasaíre Platon go phairb na hídeasí, cuír i scáir Daoonnaícta, Calmaícta, Eaganact, Larmhuisg de gáe duine áiriúgthe, de Socratér, de Fionn Mac Cumhaill, O'Éamonn de Óvaléra. Aict má'r riorth an rceál rín, ni féidir aon ceangail a bheit iorth Saoisal na nÍdeá agur an raoisal ceadraodhac. Duibhírt Platon guri i Saoisal na

níoea a fuairí ár n-aighe rmaointe mar "Daonnaacht," Maitear, ghl., mar b'eaclá ag na círdiríre iomlánachan ann. Acht tuiginn, ár scéadrafaða tuairise óninn ari Socratear, capall mait, cailín álunn. Tá nádúir daonna ag Socratear, marír feair é do réir ár scéadrafaða. Acht má tá an nádúir daonna fén i raoisal eile, cionnar ír féidir é beit ag Socratear? Má tá ré larmuis de i raoisal eile ír leip nád féidir é beit ann ra traoisal ro. Annraian, ón leipmeas ro a Ósein Árígíotler, ír follur go noeagairt Platón amuigh agus nád féidir ceangal a beit roip an dá raoisal.

Tórmuis ré ari eblairdeacáit áitiúchá — árproiomairpeacáit ír béalfeoluirgeacáit, agus ní deacair a tuisgrint cionnar a chuaidh ré amuigh ionnta han. Sa dá eblairdeacáit rin, ír mar a céile an fóeal agus an "fóeal" — ré rin an rudo buidh ceapt a beit ann. Macánuismír ari an rompla ari árproiomairpeacáit — an triantán ari an scláir duib. Ní féidir linn triantán "fóealaic" a tarras — ré rin triantán ír línte gan leitead ann. I ngsac fíghúir a cuijumis ari an scláir beird leitead ina líntib. Duibairt Platón annraian, ná raiub triantán ari an scláir duib agus b'í an ceapt aige, ní raiub triantán "fóealaic" ari. Ari an scuma scéadona i mbéalfeoluirdeacáit, ní féidir le duine beit mait ari faid gan aon locht ann — ré rin nád féidir leip beit mait go nífóealaic. Tá go mait. Acht duibairt Platón annraian go bhfuil sac aon eblairdeacáit marí an scéadona, cuij i scáir, ná raiub daonnaacáit i bhearr, capallaacáit i scapall agus mar rin de. Sin é an trilige ina noeagairt ré amuigh. Do fil ré go raiub sac rudo eile "fóealaic" marí fírinne árproiomairpeacáta ír béalfeoluirdeacáta, agus do tuis ré "fóeai" oíche go leip. Ari nár file do cíutuis ré Saoisal eile.

Ír tábacáit acáit feallramh Árígíotler, mar taifbeáin ré go raiub an fírinne iomlánach, cuij i scáir, daonnaacáit, iptis i ngsac duine, agus ná raiub ré i Saoisal fé leit. Actio sequitur esse, ari an dtopas aitnístair an crann,

agus éuir Aristotle an ceirt, an féidir leis an rúd ro "deanam" (agere) mar fear, mar capall, mar peann? Már féidir leó, annan tá daonnaict nō "capallaict" nō "peannaict" ionta (esse). Níl an daonnaict éil, i gaoth eile. Tugann na céadraða fír dún, Socratér, Euphratér, Aristotele — cionn aip rúile iad. Deantaí pictiúir annan aip an ríltin. So dtí ro níl aét fírinne aonaraí ann. Soillíseann an aighe feadhmaí (intellectus agens) an "t-ionmlánoe" (cuius i scáth annro, daonnaict) atá i bpictiúir an tríltin i gcomairi an aighe cumaraig (intellectus possibilis) agus ra "rolur" tuigeann an aighe cumaraí a churpóir fín (an t-ionmlánaí). Sin é an trílge ina ndeintar an obair (modus operandi) i gcuimhne an feara. Taipgeann na céadraða na curpóiríde aonaraí — fír aipite ra rómpa. Annan tágann an ríltin i bfeidim agus ina thiaró an aighe feadhmaí (aip nór lampa de réir Tomáis Naomí). I ndeireadh na réibh do-ghéibheann an aighe cumaraí fírinne ionmlánaí; is iad ran is eolairdeacht ann. Sin é teagasc Aristotle fín.

Ní raibh na curpóiríde ionmlánaí i gaoth fí leit, ní raibh ari i gaoth na gceadraða mar (quā) ionmlánaig ó'r rúd é nár bhféidir do rna céadraðaib aét curpóiríde aonaraí a chuirfint. Aét bia dar i gaoth na gceadraða clúduigte 'rna "aonaraíab"; níor b'férdir leis na céadraðaib iad a chuirfint mar gheall aip an sclúdaí aét do chuis an aighe iad agus é as obair, mar a connacamaí riomh leo. Ní férdir leis an rúil "daonnaict" dhéirfint, ní férdir leis an scluaír é do éloifint, ní férdir leis an rrón é a bholadh, ní férdir leis an tdeanga é a blaireadh, ní férdir leis an méir baint leis. Is férdir leó go léir chuaipiúr a chabairt aip Socratér fín, aét ní chuirfio riad an daonnaict atá ann. Tuigeann an aighe é, ámhaí, mar tágann an aighe feadhmaí an sclúdaí de. Sin é an léirmheas a rinne Aristotle aip Tébir na ndearf aip Tébir an feara agus leis an ngearrchéuntar ro caiteamhais beit pártá aonair.

II—ANAMHEOLAIÓDEACHT PLATONI.

Tu bairc Platón go gcomhuiordheann anam an duine iarrtis ina corp rálach capbadaróidh ina capbad. Dá réir rín, ír tóidh an scoip a fágann an t-anam a phian aír an raoighal ro — (anima utens corpore). Ír é seo an t-anam réarúnta (rationalis) aict ina foídhír seo tá dá anam eile a bhaineann leir an scoip féin agus a gseimheann bár i n-aonfheadacht leir,— an t-anam mianac (anima appetitiva) agus an t-anam laránta (irascibilis). Áir an uchoraúd aitnístear an chinn, agus ír é tograíodh an anma réarúnta, eolairdeacht ír a leitíeo. Nuair a bionn feair canncarlaí, fearlaí, nó áir bhuile ír é an t-anam laránta atá ag obair, agus nuair a bionn dúil aige i n-aon rúd, cuij i scáir, airgead nó bláth, ír é an t-anam mianac fé nvearla é. Do réirí Platón, fheirín, comhuiordheann an t-anam réarúnta ra ceann, an t-anam laránta ra cléib agus an t-anam mianac ra gsoile. Ír deocair a chuirtear ar ríomhinniú Platón an trí taobh den anam céadra 1a ro nó an anam ann féin gacé ceann aca. Deirfeann an tOllam Mac Aonghusa, Coláistí na hOllpcoile, i mbairle Ásta Ciat, gur anam ann féin gacé ceann aca : ír móri an t-eolair atá aige-lean ari teagairc Platón, agus péireasim leir.

NEAMHINNARBUAHT AII ANAMA.

Bí beasta ag an anam rám a dtáinig ré iarrteasach ra corp, agus tar éir báir an cuijp, ní éagann an t-anam. Dá mbuadh rúd é gur cait ré tréimhre bhearaí, fubailceasach ra traoighal ro do-geoibh ro a áit ceapáit rna flatáir amearg na ndéite ariúrt. Aict dá raiib ré oic, minbhearaí, caitfeasach ré teast ari air i scoip ainnmíde éisgin, i scoip gadaír, cuij i scáir, nó i scoip péireste. Ní bhfaigis ro an t-anam bár i n-aon corp, pé ríeal é.

Ír é an deimhiniúsgað a tágann platon dúninn ná :—
 Féad ari ruaidí an traoðail seo agur círpí go mbaineann
 le gac rudo galap rpeirialta a marbhuiçeann é, uair
 eisín, bheóideacé le cosp an duine, meiris le hiarrann
 agur mar rin. Cao é an galap rpeirialta a baineann
 leir an anam? Peacað. Aict ní marbhuiçeann peacað
 an t-anam. Tá ré beo tar éir peacað a Óéanam. Nuair
 ná marbhuiçeann peacað i, ní féidir i a marbhuiçgað. Ír
 ceapt dúninn a tábairt pé nuaipha go raib platon nior
 tuigseónaighe 'ná Árígíotler ari neamhmarbhacé an
 anima.

III—BÉASEOÍLAIÐEACÉT PLATONI.

'San anam tá trí taobh, agur ní mar a céile gac
 taobh aca. Ír tábacéitaiçé an t-anam ríearúnta 'ná an
 dá ceann eile. Bionn an dá ceann eile míríearúnta
 go minic, agur cun an duine go léir a cùp ari a leas
 ír éigean do rna trí cinn aca comóibhriusgað le n-a
 céile. Ili Óéanfaí an beart ro mura mbeadh go mbionn
 an t-anam ríearúnta i gceannar agur an dá ceann
 eile umal uó. Dá bhris rin ní ceapt d'aoinne beit
 "mianac" ná "láranta" tar ríearún. Ili ceaduitse
 uó, leir, eolair a loisí ír maectnam a Óéanam ari an
 Ófírinne ír ari an Áilneacéit ír ari an Maitear agur san
 aon biað a caiteam — ní Óéanfaidh ré yin an gnó i
 n-aon cón. Tagann "béara" ipteac annraian cun an
 "comóibhriusgað" a riásáilusgað. Beidh feair cónír an
 pháid ír a comóibhriúgeann na trí taobh den anam go
 sneárta le n-a céile, aict nuair a tógrád ceann aca
 airi féin obair aon cinn eile a lot annraian do Óéanfaí
 éagascóir.

IV—POLITIÐEACÉT PLATONI.

Léigimíu fa "phoblacht" cúnatar ari an Stát ír feair
 agur feallraim mar uacataim inní! Aict ír léir ná
 féidir na ceapta a tairgeann platon fan leabhar rin

a cup i bheiridh ciorcē. Tug ré fén an méid rín fé nthearda agus cuireann ré riór aip "an dara rtáit i fhearr." Ní hítear-lean tdeanfaimid rcpúrdað anoir. Do b'í an duine mara fompla aige agus mara is léir dúinn ón Anameolairdeacáit tá tóisí taobha den anam ra duine. Aip an gcuimhne gceádona, tá tóisí pháirti ra Stát — na huacáitlán (aip nór an anma neárfanta), na raijsóniúilí (aip nór an anma laránta), na ceannuróidé is na rcológa (aip nór an anma mianais). Tdeanann na huacáitlán obair an Stát le n-a gcpionacáit is le n-a ngsaoir, na raijsóniúilí le n-a ngsaíre is le n-a neapt. Cothuigeanann na ceannuróidé is na rcológa na daoine le biað, le héadairge, le lóirtin, agus tdeanann ríao a gcuird oibhre don Stát ra truisce rín. Beir an Stát go maist cíir, agus aip a leas, nuair a tdeanann ná huacáitlán na dlioste le cpionacáit, agus tuigtar "coéigom na fénne" don pheascáid. Aict caitíeo na raijsóniúilí a dtír d'útcáir a coraint go calma aip an namhao amuis is aip mearpleacáid irtis. Ni folair do lucht tionncail a gcuird oibhre fén a tdeanam, na dlioste a comeád, agus cabhrusgád le n-a raijsóniúilíb. Ni ceapt d'aon dpeam aca cup ipteacs aip an ndpeam eile. Beir an Stát go bheag láidir nuair a tabhairfaid gac taoib aca airíte rá curio fén den obair — ri seo aip gcapa, "an coimpháirtiuigád" den Anameolairdeacáit.

Is iongantacá an rceál é le hinntínt, aict go deimhní is fiór é, gur cearp platon na reifteanna céadona a leigeannd cumannóiri oíche gur ab iad fén a cearp iad le n-áip linn. Do b'ítear platon gur cearteaillparáde, airgead, biað an Stát a cup le n-a céile cún learguisce na ndaoine go léir, mara ná tiocfaid aon maitear d'óib aip "feilb aonarac." Ruadh eile òde, tuisrait ré gur fearr an abairt "gac a bfuil agat is liomra é fheirfin" a cup mara dhilse aip an Stát go léir ionnaí gur le n-a comharrain comh maist leir fén a tis, a curio bí, a curio airgead, 'read agus go riú a mná. Ni gába dúinn rcpúrdað a tdeanam aip na tuairimíb caitte rín. Is

polairf go òfuisilteo beagáinín reanra. Sí ní cúnctar ari
þóilíteadhéacáit Þlatoin.

Níor is féidir linn acht na rudaí móra i òfcallra Þlatoin a rcpúrtað 'fan airte seo. Dá rcpíbti a feallra go léir i nGaeöilis, buri òrreagá an rudo é i gcomairi litriðeacáta ír leiginn Eireann Óige. Acht "tá an lá geal ag teacht," buriðeacár le Dia, an lá a ðéanfarí an obair riu agur obair eile nacl é. Ma tairbeánann an airte seo i n-aon éuma guri féidir an Gaeöilis a cùir i òfreidm i gcuírraibh feallra, ní raochar i n-airtear é.

Ír doimhinn na rmaointe a cùir Þlaton ór comairi an domain agur òfóillris ré do rna feallramanaibh a tâinig ina ðiarið an truiße a bfeairí cun na fírinne a baint amach. Duibhírt Cant guri feallram uigðaráras Þlaton, acht ír doig linn ón nór a cleacth ré guri cíorpárdhe é, an céad cíorpárdhe ra domhan, acht Þarmenidér amáin, bféidir. Do rcpúrtais ré gac feallra a tâinig riomh a linn, feallra Socratér ír teagasc Þarmenidér go rpeirialta. Do tairbeáin ré cad ab fírinne ionnta agur cionnur a chuaðtarí amuigh. Annraian do cùir ré a feallra fén le céile.

Ír mò fear tâbáctas a lean feallra Þlatoin. Ír féidir linn i òfearcint i litriðeacá Þóil Ilaoimhca agur rcpíbinni na náitriðeacá. Tá a rmaointe le fagáil i ngsac litriðeacáta ra domhan acht ní cùirfimio rior den turus ro acht cùpla ceann ari an "Aitriúr ari Chriort:—" —

" Ùaoir ír ead mian ari gceoilrde do cùir mrua neitisiú aca ag imcheacá uainn ari coranáirtde agur gsan òfórtuigáð cun na haité ina mbeirð Aoibhneach Siofhruidhe agaínn, agur go òfranfaríd ré agaínn."

" Agur ní hì gceoilrde an duine colnairde atá an ruaiðneach le fagáil, ná i gceoilrde an duine go òfuit

á mian i nína neitib atá larmaitig ée, áct t'a cíoróe
so bfuil a mian i neitib rriofaradála."

Ni cainfimio na locta atá i bpeallra Ílatoim, áct
molaimio an méid a minne ré ari ton leiginn an domain,
asur t'a gcaitfi aracán ari an truisé ina nweasair
ré ag bálcæreacá i Saochal na nFaoi i f ceart d'inn
cúinneamh ari cónaiple na bálforgcolóige t'a mac:—

“ Mar ní bionn raoi gan loct,
Asur bionn t'a loct i n-aon raoi.”

moling.

filmed at

Digitized by Microsoft ®

CÚIS CUMHA NA MUIMHNE

Maithuna Tomáir Míle Curtáin, — Méara agus Céad-

feapar Coimseáise, agus ceann feadhna Óeoindlaosraí

Coimseáise, — Ófúilainng Dúnnaíomhbaú le feallbheairt

Sacraonach, ar an 8úicíomhá lá ó Feabhra, 1920.

Cúis cumha na Muimhne 'r a dúninlir aorfa,

Ó Shliab geal gCú go dubhaenoic Óeaghra,

Ó Ába na Siúire go ciumentarib Léanloc,

Ó Daingean Uí Cúire go Cúm na nEasa.

Fáit a gcearná 'r a n-aingíad ó'r léisí Óam,

Táid rín reargáta, cealgáta, céarfa,

Ón bhrárraí leatán do taistíteal in de chuidínn,

Ais trácht ar eacraí marb an Méara.

Bláthgar, beacanta, bárramail, béalraí,

Áluinn, acmhuinnneac, amhrá, aobhá,

Cáiltímeap, ceannarac, captaonnaí, caomhnaí,

Dáilteac, dearfúta, i mbeartaithe le daonnaíct.

A lám níor ériapta ó tadhairt na d'éipice,

Dón fánac dearbh b'í i dtéarúcamar b'eile,

Éadaíc aice le taife dón taobh nocht,

Ír an méid do glacfaid do rcairpeas gan gréig (

Níor cár Óam aitint ar Óealb na gréapta,

Ír ar páil na hanfada, do rícar ar neallaiib,

Gur gearrí uainn amar, ír acairrac rceala,

Nó bár fír feapoda de maitíb na Féinne.

Seir ag earráid na haoine le céile,
 Ír fán ari ceatphairí gád macaire, ag séimpiú,
 San bláth ari éanannáid ná cantan mionéanlait,
 Aict cáscaíc sear ag reabhaic i ngéagair.

Ír ghráda an mairg seo ari marún ari phoébur,
 Ír fárrann earrára ari tairneamh na ghréine,
 Ni rámh doon gealaí, do dalladh a laomad,
 Nuair fágadh catair seal Dárra san Mheára.

Mac Cúrtáin polláin féitíglan,
 Mac ír mál den áproführí Sæolais,
 Niop bhearr do bároaid i n-áitreachas Féilim,
 Mac do bhearrí i scáilis raoir.

Bí ré teann le namairi dá tpeine.
 Ír bí ré ceannra i n-am an péirótis,
 Bí ré fheaghras, feallramas, leigheanta,
 Ári ruise gád leara éun teagairc na fíenne.

Oc mo nuair, ír nuair na scéadta,
 Nuair tan róir, na n-éis, na n-aorfa,
 Ári scriofar lógráir, ári lócrann laomac,
 Do dul ari feoscaid i bhlár a faoisail.

Mac náir meabhrusig cam ná clontar,
 Mac ba leabhairte meabhair ír eipeact,
 Mac mar Sollam, go pollur i scéill glain,
 Ír mac mar Sollam, ari coirnáin na héipeann.

Ír ionrada fáidh ír dám le héipeact,
 Do bí ari an dtáin ór fáidh an Mheára,
 Dul dá n-áitreachas ba bhearna píod liom,
 Mar fuaigar rtáir ari a lán dá dtreitim.

Cúparde cailínáir, láidir, léadáin,
 Rúiprde dána i mbealma an baoisail,
 Tíseapnaí rtáit náir tair a dtreithe,
 Ír do riadar ari bároaid láneuro réada.

Saoite roimhe le foirfe a mbriéitíre,
 Laoisí ba ionna ír do b'oiríodh tóiréite,
 De fíolraibh Úrús na Scotacáid do b'aoisra,
 Ír gur trí n-a bhfolaithe do foileadh ó phréimh é.

Saoil na rioghamac rioghadha raoimhár
 De fiaoréilann Mileadh ari utiseadct tair tóireannais,
 Le laochair lionmhar clárdeamh ír gheaga,
 O'laimhdeónin utraordéadct gairdín riogaedt na hÉireann.

Saoil Éibhir Finn, an ríngearai craobhach,
 Ír Éibearai mac Íar, ír ari lion uáidh pheamhais,
 Éibearai Scot ba ghráid ari éacataibh,
 Agus Éibearai glúinfiúinn úrclúimail éacatac.

Ari phlioct Uigaine Mór ba eoirí é céadúin,
 Ír Laoighaire Luiric, do tuit le Caol mBriéas,
 Ír Laibhar Ólionsreac tuis ruim a hÉireann,
 Ír u'éir carabhdh do ari ruairí riogaedt na hÉireann.

Oilioll Áine, b'í táitte i ngaoil leir,
 Ír Oilioll Molt, go bloscoí laoicta,
 Ír Oilioll Mór, feair roirta mÉireann,
 Ír Oilioll Ólum na n-dírbheairt n-éacatac.

Ír a mac Eógan Mór na mbéimeann,
 I mág Macruimhe do goineadó le hÉireann,
 Saoil Uí Domhnaill, ba eoiríreac tóireann,
 Ír Cinníl Eógan nári eoirí a utóireann.

Saoil Suibne, ba pi ari Éireann,
 Ír saoil Uí Caomh, do fíolraibh Éibhir,
 Saoil Fáilte Flóinn, nári tim ra rpéirling,
 Ír tuis Ceallaclán Caírl a ceangalaibh Úaora.

Sleacta Cuinn do b'í i ngaoil leir,
 Ír phlioct Eocardh Finn den tríolraibh céadna,
 Saoil Uí Gúrdip, ír muinntir Raogallais,
 Ír Tísearnáin ruairíce ó Ruairíce ón mBriéirin.

Seoil Aonghus Ógairil, is Caoil is Féidlim,
Is Clann Con Mara na hUallarach n-éarca,
Seoil Maolfeadain a chearsaip Tuirseir,
Is Laochra Ógairce Óun Raité na mbéimeann.

Ui Óriain Ára, Ui Ceallaig is Ui Cleirigh
Is Óriain ón Eatapla, taca na tréine,
Óriain Cinn Cois, mac borth Cinnéire,
Buairí riap is cothrom is cornam na hÉireann.

Seoil Tarbh na Mainistreach, is gac Cappatac fé rím,
Clann Cappa Éalla, is Cois Mairge ar gac taobh thí,
Clann Cappa Riabac na hUialbros n-aolmair,
Is Domnall gliaodaire aniar o Ógárra.

An tan do bhi an raoi geal traocta,
Ag lucht an fill do rcaoil na pléir leir,
Ba éilp le fiocht le roinre an lae teacht
Söl banchaon do dtír go cíle.

An Söl aothair do Óriac na maolánoc,
Is an Söl andear ag teacht don céadna,
An Söl anoir do fhlait go fhaoscáir,
Is an Söl aniar go dian ra mheala.

Do Söl Cliodna cionna ón Leitighair,
Is do Söl Aoibhill le viosgráf léi-re,
Do Söl Áine 'n-a hárur fein air,
Agus ríomhna árra árthánoc Sréime.

Do Söl an Laoi ó chroide gan traocta,
Is Ába na hUide ag dul riord uá hÉileam,
Ába na hUide tap coimre ar caolcaib
An Arsgardin ar taobh Daire aodh teag.

Do Söl an Óannua leathair, na méicbhreac,
Agus Söl Fionnaba, agus Ába na gCaoitac,
Söl an leamain, agus Ába na Féile,
Is Söl an Ruactac le duartan déarac.

Ísoil Dún Uisce, Dún Cíbill, Dún Cléirpe,
 Ír goil Dúna Builg do cluine' i nDún Laoighise,
 Dúrlas Ísuairé agus Tuat na Néalláid,
 Ír do goil Dún Suibhne i dtuairceart Éireann.

Tá Áit na nÓg le bhrón ag ghearrgoil,
 Ír Áit na mBhrón ná phórtaiibh rceáidte,
 Áit na gCloé gan cloé le céile air,
 Ír goil Áit na nOr go scloír von Clevedis.

Loc Cuiteáin do báða a héigine,
 Ír cloír Gleann Cárta gair on Leánloc,
 Nil loc le phágáil nári árrouis gheimhgoil,
 Ó Cuan Fionntrágha go bán Binn Éadair.

Nil cluain na cíil na truimha céada,
 Ar fuairt gac eúis de eúisibh Éireann,
 Dáir Duac, náicé buðaí go rúisté i noéadairibh,
 So buðaírtáca i bpongse 'r a ngnáir moír buð.

An goil tarb cás ba ériáidte o'éirteadct,
 Goil a mánla mná 'r a céile,
 Goil na leanú i n'aice, ír b'i ag glaoðaí air.
 Ír mo éreac tinn daingean, nior fheagairt re
 i n-aonach.

Ír ériáidte an orna leir tórais mo rcéal-fa,
 Ír tórág me dorca doilbhír d'éarach
 Ón dtáirg do cloítear nil ronar im bhréitriú,
 Táimre coirte, agus rítopraír ó'r éigean.

Mo cár an phuðair reo ar truimhaibh Éibír,
 Óeir tainte drong 1 noúire cléibe
 Ar mbláthair úr, 1 n-úir gan téarnam,
 Cuir cumha na Mumhan 'r a dúninlir aorfa.

An Ceangal:

Sin oclán go riomhíðaċċ agur golapta cħuaid,
 Ar jaċċ rráro iż-ċorrplana tā i gCorċais na scuan,
 An feap āluuñn beit tāt te pē cloċċaib i n-uaix,
 Tomar̍ geal pøppanta Mac Curtain uair.

“Għad il-ġaol na n-żgħad.”

A PEARLA A FÉILE

As iappar id-mo leabda — “Danta Aodha Għain u-Rataille” — a vi ar jaċċet uawn tamall papaix an ceajt.

A pēarla na fèile, ar a tħarċe na n-ōġ,
 A pēltean iż-żejt tħalli tħalli tħalli,
 Iż-żejt kien m'huxxex, kien m'huxxex,
 Tu tħalli fuq qawwija kien m'huxxex.

O’r leipu uuit għan ħad-daqiġi għan bl-aħħarha, kien b-labda ippreca beo
 Għiex tu an t-akonfiera r-ra tħad lu għidha, kien b-labda ippreca beo
 M'huxxex, kien m'huxxex,
 An jaċċi kien m'huxxex, kien m'huxxex,
 Fuq qawwija kien m'huxxex, kien m'huxxex.

Ma'ri tħalli tħalli an m'huxx, kien m'huxx,
 Agħiex kien m'huxx, kien m'huxx,
 Kien m'huxx, kien m'huxx,
 Kien m'huxx, kien m'huxx,
 Kien m'huxx, kien m'huxx,

Ar ar leisir-re de tēcr i f de fheanáir mór,
 Ar tréanriachtib aorfa do fheargain i gceophóinn,
 Táid píosraibh céméadach i n-eacártai leó,
 Ni fhearrfainn don méid rín gan mo leabhar bheag
 nó.

Mac fheanára a ghleasair reoil máis Seanair na rlois,
 If Shaoil Shair do tēarnam ón náisiún nim beo,
 Éacata máiléiríur, mic Óile, mic Ópheogain,
 Ni oír b'éisic an méid rín im leabhar bheag nó.

If Laoisair le lóig laoicta mac Uígaine mór
 If Caol mBheag uá éir rín an fhlaitear do tóis,
 Cun go n-eagrasd gan tréanára le labhar i ngleo,
 Tar éir teacáit tar tréanáir ó Frangcaib ari bóir.

Uá leisfar ar Néilin ba taitneamhaisce rnu,
 If mar fhean ríre an céad feair do ceangail leí ar
 dtóir,
 Le fhrasóe cuitac Shreagasc uá dearcaid sunr doisid
 An Tras coir na caoraithe i na cluaidh eisíon rnu.

No Déisirfhe cuitir éad ar Mac Neagra tar fóir,
 If uá caomhnaibh mar éagadair fearaíochtaí círóna,
 Le déisirfin an róil rín téigeanann calmaí Mac Róis,
 Fa déin comhriú Mériobh i a gairái rlois.

Sceala Rioch Óireifin if a aigdair beó,
 If cluonaibh a céile le Mac Mhaeil na mBó,
 Cuitir leán duibh ar Saeolaibh if bhrata sunbhróna,
 If círeacáitsear ar Eirinn nári cneafuisiñ dí fóir.

Conn Céadcaitach tréantreibearcach acimínnneac mór
 If uá méid a churo laoictair mar bárraibh a gcoir,
 Tar éir na noicí utréanáscat ve grálaíonnibh teó
 Leat Eiríeanann sunr b'éisgean do tadhairt do Eógan.

Dáil Réada na hÉireann i fhearr Alban leó,
 Ifr na hÉallais do téarnamh ó Eascaé Muinge Meoðain,
 A dhéanfaidh go leir é air an meamhramh rómham
 Níor fheadar liom an méid i níos mó leabhar bheag
 Né.

Air an méid do Úein Séicriar de chaintaireadh é air,
 Dóicéitear if Céitinn if dá n-aoraiann Róir,
 Scéala air Mac Laoine if lomha an Óir
 Leabhar Aoðagáin ní bhearrfainnre air malaistigean
 leó.

An tréanfhile tréantuisgeach tagairt a nglór,
 Saorcheap na héigre a ngrádaim 'r a gcoir —
 Eiseas Cláir Éirge an fad fhearramh fé beo —
 If Éireannach gád taobh de go bapraib a bhros.

Éift-ri leim bhréitíub agur fheagairre Óibh,
 If ná héimis air aonchor a nascain oifte fóir,
 Mar ba baoislae dá réideadh an feairg im ghlór,
 So n-aoraiann an té i níos mó gaothair im meón.

Ach air faoisaltaeet ná d'éarrfainn níor bheartar a fóir,
 Le méinn maitiut doth tréitíub if doth fánar gan rímöl,
 Le léigseantaet níl cíim oifte ag fearaib ra éigis,
 A phéarla na féile if a tairce na n-ós.

“Gaoil na nGaeitheal.”

TOIRBHEART NÀ MÁTHAR

Mairtin meala Cáirca 'r eadh tâinig Séamus Ógáin,
An macaomh aitir áluinn ba bhréasctha fchóimh i'r gnáir,
Sar i'r rmiors mo chnám é,
Láct mo mama air tál mé,
'S i'r fathairfing rao mè ghrád ari mo fárrfeadair ceana ciúin.

Aghur tâinig m'orðne gléarta in éiree cata 'r áir,
'N-a ériof fê clárdeamh i'r réalta go péarlaic ari a
bhráisair.

Ba fionnraic doimhinn a réirðoroc,
Ói meirðir 'n-a aghair go gléineac.

Aghur fagairt i bheirðom 'n-a leiricíppi bhíar néasta mear
Gan cám.

A láim im láim, 'r lem béal cuipe a béal ba milre pois,
Do pháid go manla béalac, gan rpréir i gcaoráid ná i mbhrón
"A máthair, rán go héas leat,
Ó tá mo ghrád dom éileamh,
'S i tnáidte ari láir ag méiruis go tréitlaig tinn fi cheo."

Ní reabhráirre cómh hógs liom, a rtóir ra pháin mo cléib
Tá bhanba 'n-a nódair ag ríordiste ghoirbhfeadair tréan.
Scairpfti riúd ran fóirne
Na nsgallaibhoch tarp bódcha,
Ír ran lem air go reabhráir i gceannrainn me ra érié.

Do tarbúris dúninn an Dé-bhean gseal maoirta milip bán.
Do fionnraic gaepte ghléine ina héadain uileac lán,
Rathairc a rúl truaigbheileac,
Gan aighearf ciúin na héirteac,
So deimhín bhorri truaig im ae ionnam dom Éirinn ainniú
áin.

Scaoilear uaim mo bhuacail, mo rruairfe leí éum áir.
 Do thíris ré ari a dualtar go huarral péid. San reáit.
 Do fineadh é ra tuairgáin,
 Aict fiolrais laochea ón mbualao,
 Is rá ngníthead a péiltean oibhrearcáilt níos b'fhiac
 Liom féin a bhár.

AII FILE FUAR.

Digitized by Microsoft ®

Digitized by Microsoft®

PB
1201
G3
v.2

Gaethe gréine

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
